

1971 - BALANDIS - APRIL

SKAUTU AIDAS

OFICIALUS LIETUVIŲ SKAUTŲ
SAJUNGOS ORGANAS

Isteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata - metams \$5.00, pusei metų - \$3.00, paskiras nr. - 50 c.
Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidejo prenumerata - \$25.00

● Vyr. redaktorius: s. J. Toliušis
7418 So. Claremont Ave.
Chicago, ILL. 60636

● Pavaduotojai: v.s. A. Namikienė,
s. B. Vosylius

● Redakcijos nariai kitur:
s. B. Kidolienė - New York
s. J. Starėnas - Holden
v.s. B. Žalys - Australija

● Techninis redaktorius: v.s. Vl. Vijeikis
● Redakcine kolegija: vyr.sk. I. Šerelienė, v.s. J. Vaišnys, S.J., s. S. Jelionienė
● Administratorius: s. A. Orentas, 6840 So. Campbell Ave., Chicago, ILL. 60629

SKAUTU AIDAS - The Scouts Echo

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

● Subscription \$5.00 yearly, \$2.50 half-yearly, single copy 50c.

● Address: SKAUTU AIDAS,
7418 So. Claremont Ave.,
Chicago, Illinois 60636

● Editor in Chief and Managing Editor
Juozas Toliušis (same address)

● Office of Publication: ViVi Printing,
4346 So. Western Ave.
Chicago, Illinois 60609 - Tel. 254-1122

● Second Class postage paid at Chicago, Illinois.

Redakcija taiso ir trumpina
rankraščius savo nuožiūra.

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

Garbės leidėjai: j.s. M. Manomaitis
(35 dol.), Juozas Stašaitis (25 dol.), Bostone,
Mass.

Garbės prenumeratoriai: kun. J. Kubilius,
SJ, B. Gurėnas, D. Jakienė, N. Šlapelytė,
Č. Kiliulis, J. Bružas, A. Samušis, V. Čėsna,
kun. J. Pakalniškis, E. Sakienė, vysk. V.
Brizgys, H. Bugarevičius, R. Povilaitis, J.
Gepneris, dr. St. Budrys, Pr. Nėdas, K. Pal-
čiauskas, fil. S. Matas, N. Kersnauskaitė,
Kernavės tuntas, V. Jokūbaitis, V. Bacevi-
čius, V. Šniolis, G. Juškėnas, S. Gedgaudienė,
V. Šenbergas - visi Amerikoje; D. Keršienė,
dr. J. Yčas, R. Čerškienė, R. Naikauskaitė -
Kanadoje.

Aukos: 50 dol. Detroito skautų-čių taut.
šokių grupė Pašvaistė; 30 dol. Šatrijos ir
Rambyno tuntų tėvų komitetai Toronte; 25 dol.
Palangos viet., N.J.; po 10 dol. E. Karvelienė,
dr. P. Šepetys, Mirgos v. sk. būrelis Chicagoje;
po 5 dol. Neris tuntas Waterbury, R. Jusytė,
E. Reikėnis, Algis Liepas, A. Hofmanas,
(Nežinomas); po 2 dol. D. Monkus, L. Jara-
šiūnienė, Vl. Rušas, A. Dragūnas, V. Bliū-
džiūtė, L. Šimkutė, D. Ardys, A. J. Gudaitis,
V. Morkūnas, D. Barzdžiūtė, E. Dargis, p. Bu-
lotienė, R. Vidžiūnas, K. Bukaveckaitė; po
1 dol. J. Bakūnas, J. Ežerskis, N. Pračkai-

laitė, A. Šilėnaitė, B. Navickas, R. Krulikas,
A. Šetikas, S. Naginionis, J. Butkus, L. Saplys.

Užsakė žurnalą užsienio skautams: 5 pren.
Mindaugo d-vė Detroite, po 2 pren. vs. V. Kiz-
laitis, ps. R. Povilaitis, Neringos tuntas Wor-
cesteryje; po 1 pren. Lituanicos tuntas
Chicagoje, Rambyno tuntas Toronte, Cle-
velando sk. vyčiai, Nemuno tuntas Hamiltone,
Nevėžio tuntas Mass., Bulotienė Detroite.

Skautiškas nuoširdus ačiū už paramą mūsų
žurnalui. Jei kurį asmenį ar vienetą pralei-
dome, atsiprašome; prašome apie tai pranešti
administracijai.

Budžiu,

s. A. Orentas,
S.A. administratorius

Pašto dėžutė

Po ilgo prenumeravimo, Aidą prieš porą metų
nutraukiau. Aidas turėtų būti informacinis, aktualus
LSS nariams laikraštis. Prenumeratą atnaujinu tik
metams - išbandymui, ar S.A. pasitaisė.

R. Cibas, Australija

Nuo kada Sk. Aidui nėra reikalingi pinigai?
Linkiu jūsų sunkiame darbe sėkmės. Sk. Aidas
vėlesniu laiku pakeitė savo veidą, ir tas labai
malonu pastebėti.

j.s. M. Manomaitis (Garbės Leidėjas)

Sveikos ir sveiki!

Sutinkame įsijungiančią Liet. Jūrų Skautiją

LSS Taryba, savo III-čiajame posėdyje, pagal š. m. kovo 4 d. to posėdžio protokolo duomenis, esminiai išsprendė Lietuvių Jūrų Skautijos ir Lietuvių Skautų Sąjungą įsijungimo klausimą. Taryba priėmė 1970. VII. 11 Bostone įvykusio pasitarimo pasiūlytas tam reikalui esminiai išspręsti išvadas. (Iš 32 Tarybos narių, balsuoti galėjo 31; balsavo taip: už - 30, prieš - 1 ir susilaikiusių nebuvo).

Žinome, kad šis reikalas vienaip ar kitaip rūpėjo visiems.

Tarybos nariai per ilgą laiką pažino reikalus iš visų pusių, ilgai sekė, stebėjo bei pergyveno ir giliai apmąstė visą problemą.

Taryba padarė svarbų ir visiems Sąjungoje privalomą sprendimą. Po Tarybos sprendimo, pagal savo statutinę padėtį ir čia minimo sprendimo uždavinius, toliau seką patvarkymai turės išeiti iš LSS Tarybos Pirmijos.

***

Tokia proga negalima praeiti ko neprašius. Nuoširdus prašymas konkrečiai:

VISUR IŠVESKIME naują išeities liniją ir nuojos, nebesiskaldydami, sutartinai startuokime pirmyn;

PAMIRŠKIME pirmiausia patys visa, ką bloga sakėme apie kitus, kur sakėmės matą kitų klaidas ar jų negeroves;

PRAŠYKIME, kad it kiti, kuriems ne visada galėjo būti malonu girdėti mus, susidurti su mumis ar patirti jiems skaudų veiksmą, taip pat pamirštų visa tai ir tuo pačiu atleistų mums;

ATLEISKIME jei kas, tiems reikalams tada ar vėliau besilūbuojant, būtų ką nemalonaus pasakęs, mus užgavęs ar kitaip iškaudinęs; juk tik tada iš kitų galime laukti to paties, ko mes patys jiems teikiame: tegul lietuviškoji širdis ir skautiškoji dvasia užviešpatauja mūsų visų geruose santykiuose!

ELKIMĖS taip, kad tie, kurie liko ir lieka Sąjungoje, ir tie, kurie grįžta ar ateina į Sąjungą, dabar yra vieningo didelio lietuviškojo sąjūdžio dalyviai ir dalyvės, o mūsų skautybės gyvenime - sesės ir broliai! Todėl tenebūnie niekas dabar nei peikiamas, nei giriamas už praeitį, bet nuoširdžiai vertinamas pagal tai, ką daro ir ką darys mūsų didžiosios Sąjungos gerovei ir lietuviškosios skautybės atečiai!

Todėl tikrai labai nuoširdžiai kviečiu visas seses vadoves, brolius vadovus ir visus mūsų sąjūdžio dalyvius tikrai skautiška dvasia ir giliu lietuviškųjų reikalų supratimu vieningai jungtis nenuilstamai ir toliau gilinti mūsų visų bendras pastangas ko sėkmingiausiai skautybės metodais ugdyti lietuvių jaunimą Dievo, Tėvynės ir Artimo idealų tarnybai!

Sėkmės!

Budžiu,
v.s. A. Saulaitis
Tarybos P-kas

DIDVYRIŲ KELIAIS

Didvyriškumas - tai plačios dvasios pasireiškimas gyvenime ir darbuose. Didvyris yra tik tas, kuris moka aukotis Dievui, artimui ir savo geriausių tikslų siekimui. Tikras didvyris, arba herojus, yra toks žmogus, kuris nebijo, jei kartais dėl aukštesnių tikslų net ir gyvybės reiktų atsižadėti. Toks buvo šv. Jurgis, skautų globėjas, kuris, būdamas karys, ištikimai tarnavo savo valdovui, bet, būdamas krikščionis, nepabūgo už savo tikėjimą mirti kankinio mirtimi.

Kai mes įsižiūrime į praeities didvyrius, mums neatrodo, kad jų kelias buvo labai sunkus. Jiemstik reikėjo trumpai kentėti ir didvyriškai mirti. Bet kai norime patys tapti didvyriais, tai atrodo, kad tai yra sunku, nes didelių darbų mums rečiau pasitaiko, o kankinystės ir gyvybės iš mūsų niekas nereikalauja. Tačiau didvyris nėra tik tas, kuris miršta dėl savo idėjos, bet ir tas, kuris nuolat rūpinasi savo idėjos įgyvendinimu. NET IR SMULKŪS KASDIENIAI DARBAI, YPAČ GERI DARBAI SAVO ARTIMUI, REIKALINGI PASIAUKOJIMO, KILNIOS SIELOS, MEILĖS SAVO BROLIUI IR SESERIAI, IŠTIKIMYBĖS SAVO SIEKIAMIEMS TIKSLAMS.

Kasdieniai darbai kartais yra taip pat sunkūs, kai juos reikia atlikti su savęs išsižadėjimu, kai reikia daryti gera net nemėgstamam asmeniui. Betgi, anot Evangelijos, ir pagonys daro gera tiems, kurie jiems yra geri. Krikščionis turi daryti gerus darbus net ir savo priešui, jį mylėdamas, jam gero linkėdamas ir jam savo pavyzdingu gyvenimu rodydamas tikrąjį kelią. Tai ir yra aukos gyvenimas - didvyriškumo įrodymas.

SKAUTAS VISAIS SAVO SIEKIMAIS YRA DIDVYRIŠKUMO PAVYZDYS. Ne dėl to, kad jis nori savo gyvenimą užpildyti, įprasinti, parodyti geresnį, negu jį gali matyti eilinis šios žemės keliautojas. Skauto ar skautės kilni siela išsiveržia į aplinką tinkamais darbais ir aiškiais norais būti naudingam savo artimui ir savo Tėvynei. O kas nuoširdžiai aukojasi Tėvynei ir artimui, tas, kaip ir šv. Jurgis, vadovaujasi pasiryžimu, reikalui esant, aukotis iki nuovargio, iki didelio pasiaukojimo ar net iki gyvybės išsižadėjimo.

Šv. Jurgio šventė (balandžio 23) primena mums, kad SIEKTI DIDVYRIŠKUMO IR ŽMOGIŠKO BEI KRIKŠČIONIŠKO KILNUMO REIKIA DIDELIŲ PASTANGŲ IR NEPALUŽTANČIO RYZTO. Šis mūsų globėjas yra palikęs gražų pavyzdį. Reikia tik juo pasekti, dedant visas pastangas tarnybą Dievui, Tėvynei ir Artimui išplėsti savo gyvenime taip, kad ją pajustų ir visi broliai bei seserys mūsų aplinkoje.

ps. kun. P. Garšva, MIC
Seserijos Dvasios Vadovas

Toli toli...

Toli, toli tėvų žemelė -
Gintaro perlas - Lietuva!
Ten rausta obelys ir lankos želia,
Lakštingalų giesmė šilėly, -
Ten protėvių versmė gyva...

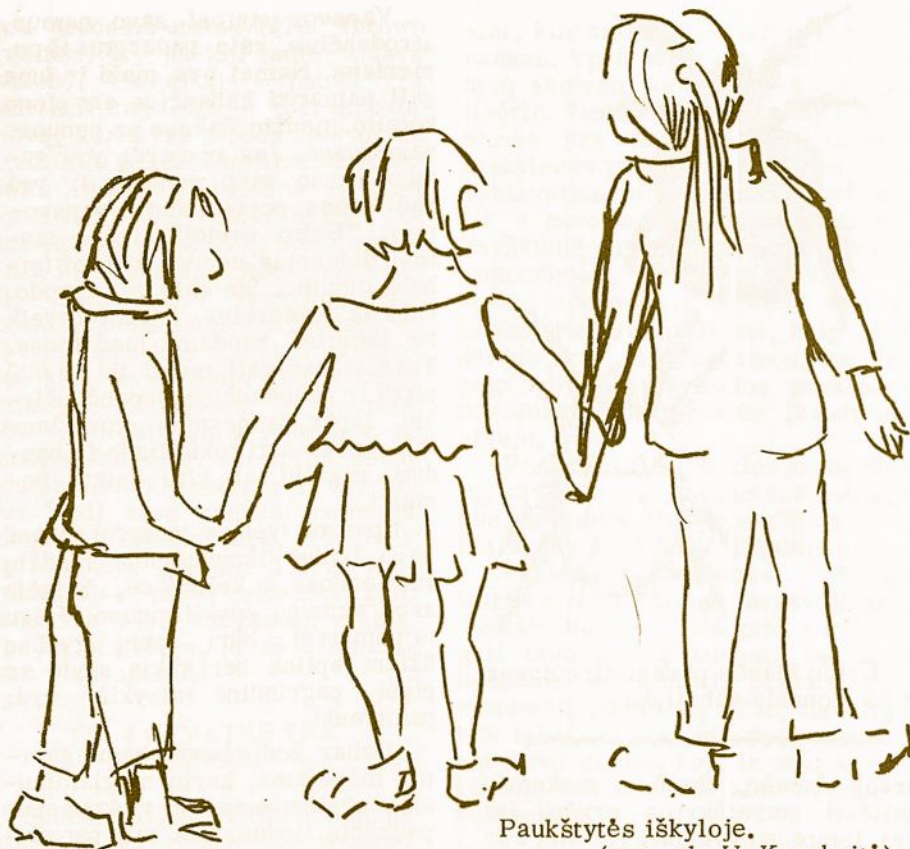
Ir toly sesė rauda gaudžiai
Nelaisvės sielvartu širdy,
Ir tūkstantmetės girios gaudžia...
O kas nukels tą naštą skaudžią -
Sesele, broli, ar girdi?

Darželiais - rūtom vainikuota,
Pajūrio nuotaka žydra!
Širdim mylėt, sapne sapnuoti,
Už nieką niekam neparduoti -
Brangiausias vardas - Lietuva!

Petronelė Orintaitė

Paukštytės iškyloje.
(vyr. sk. U. Kazokaitė)

I PAVASARIO GAMTĄ IŠVYKSTA PAUKŠTYTĖS

KA, PAMATYTI?

Vieta - arti esantis parkas, užmiesčio miškas, privatus ūkis.

Apranga pagal orą. Jei šilta ir sesės nešioja stovyklinę darbo uniformą (mėlynos kelnės, ilgos ar ne, ir bliuskutė), užsidedama kaklaraištis.

Reikmenys - dr-kė pasiima: pieštukų, klijų, virvučių mazgams rišti, popieriaus, mažą palapinę, spalvotų popierėlių ar medžiagos gabaliukų kelio ženklams.

Paprašyti tėvų komiteto, kad suorganizuotų mašinas. Jei susidaro didesnė sesių grupė ar kelios dr-vės važiuoja kartu, nusamdomas autobusas. Kartais tėvų komitetas parūpina ir užkandžius.

Iš anksto atliktini darbai - sudedami kelio ženklai su uždaviniais. Iš namų suskirstyti sesės iškylos būreliais, kurie nebūtinai turi atitikti dr-vėje esančius būrelius. Kiek kuris užsiėmimas turėtų tęstis - pati vadovė matys vietoje.

NUVAŽIAVUS, sesės pasitvarko atsivežtus daiktus. Visoms dalyvaujant, pastatoma palapinė, kurioje pasidedamas maistas. Jei grupė didesnė, pasidalinti pusiau, kad visos galėtų palapinės statyme dalyvauti. Turint dar laiko, sudainuojama dainelė ir einama prie priešpiečių. Dr-kės nuožiūra: bulkutės su pienu ar sumuštiniai. Pavalgius apsitvarkoma. Jei kelio ženklai iš anksto nebuvo sudėti, dr-kė gali pasinaudoti šia pertraukėle.

Po užkandžių, trumpas pašnekesėlis apie kelio ženklus, akylumą, apdairumą, apie ženklių panaikinimą po žaidimo. Žaidimą taip suplanuoti, kad kiekviena sesė turėtų progos surasti bent po vieną kelio ženklą. Mažesnėms galima panaudoti spalvotus popierėlius ar medžiagos gabalėlius, kuriuos sekdamas, suranda laiškėlius su joms pritaikintais uždaviniais: susėdus visoms ratu, garsiai padainuoti dainelę, kad net toliesančios sesės girdėtų; pašokti suktinį; pačioms sugalvoti iškylos pritaikintą šūkį ir jį sušukti.

Pabaigus kelio ženklų žaidimą ir atlikus uždavinius, susėdama pailsėti ir padainuoti. Leisti kiekvienai sesei vesti po dainelę, nors po du posmelius.

Pailsėjus, visos išsiskirsto ieškoti 10 skirtingų lapų ar žolių. Čia gera proga pakartoti švilpesius ir, nutaikius momentus, tai sušaukti visas, tai liepti išsiskirstyti. Jei jau labai pradeda siausti, sušvilpti "Ramiai" ir duoti minutę tylos. Kuri pirma sukalbės ar garsiai susijuoks, ta turės prisipažinti, kad ji - Ievutė Pleputė.

Surinkus lapus, dr-kė išdaina po lapą popieriaus, ant kurio sesė užrašo savo pavardę lietuviškai ir suklijuoja lapus. Surinkti šiuos darbelius ir palaikyti darbėlių parodėlei. Tai jau gera pradžia "Gamtos Draugės" ženklui.

Kiekviena gauna po virvutę ir, su pačios susirastu pagaliuku, dr-kei rodant, pasidaro stovyklinį pakabą. Ir čia labai svarbu, kad kiekviena paukštytė darytų pati, o ne tik žiūrėtų, kaip dr-kė rodo.

Leisti pačioms pasirinkti mėgstamų žaidimų ir pasiausti gamtoje. Prižiūrėti, kad visos įsitrauktų į žaidimą. Ši laisvalaikį galima paskirti laužo pasirodymams pasiruošti. Laužavedė skirti vieną iš paukštyčių, net ir tą nedrąsiąją paskatinti, kad nors dainelę pravestų. Kiekvienas būrelis sugalvoja po pasirodymą, tik vengti ilgų pasakų įscenizavimo. Visos pasirenka šakelių ir dr-kė parodo bent vieną laužo krovimo būdą. Čia pat kiekviena sukrauna rodomo laužo pavyzdėlį.

Vakarienė gali būti prieš laužą ar jo metu. Jei yra pramatyta dešrelių kepimas, visos susiranda sau šakeles, pasismeigia po dešrelę ir pačios išsikepa. Sėdėti, kad kibirkštys nepasiektų sesių. Jei jau yra atvažiavę tėveliai parvežti sesių namo, įjungti ir juos į bendrą dainą, sušukti jiems padėkos šūkį už vežiojimą, už maistą.

ATEINA NAKTIS

Po laužo, visos padeda sutvarkyti laužavietę, kad nei mažutės anglies neliktų. Vadovė turi akylai sekti ir, jei kuri programos dalis neina smagiai, tuoj pakeisti kita, kad sesės visą laiką būtų įdomiai užimtos. Todėl yra labai svarbu turėti pasiruošus daugiau žaidimų, užsiėmimų, darbėlių.

s. Janina Mikutaitienė

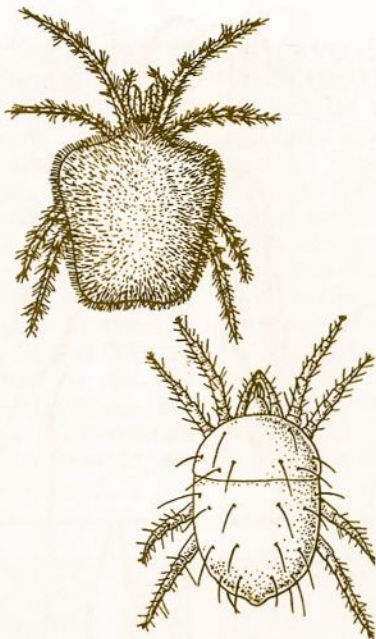

STOVYKLOS PRIEŠAI

Stovyklautojai, kurie nėra arčiau susipažinę su mišku, daugiausiai susirūpins visokiais vabalais ar įvairiais šliaužiančiais gyvūnais, kurių miške jie sutiks nemažai. Stovyklaudami susidursime su kita stovykla, kurią pavadinysiu priešų stovykla. Tą priešų stovyklą sudaro uodai, įvairios musės, vapsvos, bitės, širšės (hornets), erkės (ticks) ir chiggers. Kitai kategorijai priklausančios priešai yra visoki vorai ir skorpionai. Uodai, juodosios musės ir "stirninės" (deerflies) yra žmogui nepavojingos, tačiau jų įkandimas iššaukia niežtėjimą, įkandimo vieta ištinsta ir sukelia laikiną skausmą. Skraidančių vabzdžių galima išvengti, nestovyklaujant arti pelkių, tankiai suaugusių krūmų ar aukštos žolės, arba vartojant užtektinai specialaus skysčio, atstumiančio vabzdžius. Jei tenka stovyklauti pelkėtoje vietoje, patartina turėti specialius tinklelius apsaugai. Palapinės su sieteliais languose ir duryse daugumo tokių neprašytų vabzdžių apsilankymą sulaikys.

Vadinami raudonieji vabaliukai ir "chiggers" yra raudonos spalvos ir labai mažyčiai. Savo giminyse labai artimi erkėms, chiggers daugiausiai sutinkami aukštoje žolėje ir tankiuose krūmuose. Užkritę ant žmogaus, jie tol keliauja drabužiais, kol prieina pav., suveržtą diržą arba net rankos pažastį. Kelionė tada pasibaigia, prasideda darbas! Prakančią odą, jie suleidžia tam tikras savo burnos dalis į po odą ir traukia kraują, tuo iššaukdamiesi aštrios formos niežtėjimą. Apsisaugoti nuo chiggers įkandimo galima naudoti sieros pudrą, išpudruojant marškinių apykaklę, kelnių užlenkimus, kojas nuo kelių žemyn, rankų pažastis ir rankų riešus.

Erkė yra sutinkama beveik visuose Amerikoje. Jeigu pamatei ar pajutai, kad toks svečias jau darbuojasi ant tavo odos, nebandyk jo nubraukti žemėn ar atitraukti nuo odos. Jei turi, uždek amoniako arba alkoholio arba geriausia su uždegta cigarete ar uždegtu degtuku pabandyk jį paliesiti ir lauk, kol jis ištrauks savo galvą iš žaizdos. Tik tada jį nu-

Erkių klasės parazitai: chigger ir raudonasis vabaliukas.

brauk žemėn. Stenkitės rankomis neliesti sutraiškytos erkės. Jei yra lemta stovyklauti vietoje, kur žinoma, kad erkės ten randamos, tikrink atydžiai savo drabužius, kaklą - kur prasideda plaukai, ir už ausų. Jeigu drauge stovyklauja šuo, jį taip pat atydžiai patikrink!

BZZZZZ... ATSKRENDA ŠIRŠĖS

Širšės ir vapsvos gali būti irgi labai pavojingos, jeigu jos puola būriu. Labai pavojingos ir pavienės, jei tu esi alergiškas jų įleidžiamam skysčiui.

Vapsvos statosi savo namus, atrodančius, kaip padarytus iš popieriaus. Namai yra maži ir juos gali pamatyti kabančius ant plono kotelio medžių šakose ar senuose pastatuose. Jos ir vardą yra gavusios nuo savo namukų ir yra vadinamos popierinėmis vapsvomis. "Balto veido" širšės statosi didesnius namus, dažnai futbolo didumo. Šie taip pat atrodo, kaip iš popieriaus. Lizdai beveik be išimties randami medžiuose. Toks lizdas gali turėti iki 10,000 pikty ir skaudančių kandančių širšių. Įspėk jaunesnius stovyklautojus neiti arti tokio lizdo ir bandyti pagaliu ar kitu daiktu numušti.

Sparvos (yellow jackets) sukasi savo lizdus išpuvusiųose medžių kamienuose, kelmuose, žemėje arba akmenų suskilimuose. Jeigu tu pamatysi būrį tokių gyvūnų užiant aplink bet kokią skylę ar plyšį, pagrindinė taisyklė yra: pasitrauk!

Dabar žodis berniukams gamtos mėgėjams, kurių mėgiamiausias užsiėmimas yra rinkti senus paukščių lizdus. Čia taip pat reikia būti atsargiam. Pasitaiko, kad gražiai ir įdomiai atrodantis lizdelis būna pilnas vadinamųjų paukštinių utėlių (bird lice). Tokie gyvūnai būtų mažiausiai laukiami svečiai tavo palapinėje...

Vorai ir skorpionai gali būti irgi labai pavojingi, kaip ir širšės ar kiti skraidą sutvėrimai. Bet atsiminkit: jie niekada neina ko nors ieškoti, kad galėtų įkasti! Jie tik ginasi įkandimu! Venk su jais sueiti į kontaktą - jie tavęs netrukdyt.

Iš vorų giminės pavojingiausi

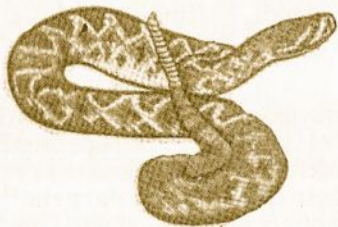
Atskrenda širšės - stovyklos priešai.

yra "rudasis atsiskyrėlis" (brown recluse) ir "juodoji našlė" (black widow). Pastaroji - patelė yra mirtinai nuodinga - turi apvalų pilvą, kuris yra juodos spalvos su metaliniu atspalviu. Apatinė pilvo dalis raudona, oranžinė ar geltonai oranžinė. Tokia "našlė" labai panaši į senovinį, smėlio pripiltą indelį, kuris atstodavo laikrodį. "Atsiskyrėlis" yra truputį mažesnis, nublukusios rudos spalvos. Jį yra kur kas sunkiau atskirti nuo kitų vorų rūšių. Abu randami žemėje - šiukšlėse, po senomis, pūti pradedančiomis lentomis, po medžio žieve, ar net aplink senus pastatus. Būk atsargus ir žiūrėk, kur dedi savo rankas; pamatęs įdomiai atrodantį vorą, jo neliesk ar nebandyk pagauti. Tikras stovyklautojas prieš eidamas gulti patikrina savo miegamąjį maišą, o rytą atsikėlęs, prieš užsimau- nant - savo batus!

TIK 4 GYVATĖS YRA NUODINGOS

Skorpionai, kurie tikrai skausmingai kanda, randami daugiausiai pietų - vakarinėje Amerikos dalyje. Jų mėgstamiausia gyvenamoji vieta yra po akmenimis, žemės šiukšlėse ar žemo augimo krūmuose. Stovyklaujant minėtoje

Barškuolė

Amerikos dalyje, atsargiai ir atydziai patikrink savo būsimą stovyklavietę ir naudok palapines, kurios turi geras sietines duris ir išsiūtas brezentines grindis, nes šie sutvėrimai yra labai pavojingi. Jų nuodai randasi kirstuke, kuris yra išlenktoje skorpiono uodegoje. Skorpiono įkandimas beveik 90% yra mirtinas!

Gyvūnai, priklausą šliužų giminei, yra 99% nepavojingi. Į tą skaičių įskaitoma ir gyvatė. Gyvatė, iš prigimties būdama nedrąsi, visuomet traukiasi nuo žmogaus, taip, kaip žmogus traukiasi nuo gyvatės. Tačiau jeigu arčiau nesi susipažinęs su gyvųjų rūšimis, būk atsargus: žiūrėk, kur

eini, kur atsisėdi ir kur dedi savo rankas. Ypač saugokis saulės išildytų akmenų, kur gyvatės mėgsta ilsėtis. Nenuodingų gyvųjų įkandimas yra nepavojingas, tačiau kiekvienas prityręs Amerikos stovyklautojas turi išmokti atpažinti tik 4 pavojingas gyvates, būtent: barškuolę - rattlesnake, varinukę - copperhead, vandeninę gyvatę - water moccasin ir koralinę - coral snake. Neužtektų žinoti, kaip jos atrodo, kur jos randamos, bet ir pagrindinius pirmosios pagalbos dėsnius tokios gyvatės įkandimo atveju.

Visos gyvatės, kokios jos bebūtų, kąs tavo, jei jos bus sužeistos, bus keliamos jas spaudžiant, ar bet koku kitu būdu užkabinamos.

Varlės ir daugumas vėžlių (turtles) visai žmogui nepavojingi. Tačiau didysis "snapping turtle" gali tavo pirštą nukąsti, tau net nespėjus mirktelėti. Atskirti tą vienintelį pavojingą vėžlį nuo kitų yra labai lengva: šis roplys eina ant savo didelių kojų ir neša savo kiaušų; visi kiti vėžliai savo kiaušus velka!

NEGAUDYK KETURKOJŲ!

Kartais gali pasitaikyti, kad stovyklavietėje sutiksi mažų gyvuliukų: rakūnų, sterblių žiurkių (opossums), šeškų ar dygliakiaulių (porcupine). Jie visi labai malonūs pažiūrėti, bet joku būdu nebandyk jų pagauti ar paglostyti! Jei kuris tų gyvuliukų atrodys, kad jis tavęs nebijo, nuo tavęs nebėga, galbūt jis tau pasirodys sužeistas - nebandyk prie jo eiti ar bandyti paglostyti. Jis gali būti užkrečiamai sergąs arba net dar blogiau. Nebandyk pagauti jokio, kad ir mažiausio gyvuliuko savo nuogomis rankomis. Net ir nykštukės vo-

Dygliakiaulė

verės (chipmunk) gali smarkiai įkąsti, jos gali turėti pasiutligę, utėlių ar blusų.

Iš čia paminėtų mažų laukinių gyvuliukų, galbūt žmogui daugiausia pavojingi būtų šeškai ir dygliakiaulės.

Šeškai yra visai nepavojingi, jeigu jų neišgąsdinsi, nesužeisi, ar prie jų arti neisi. Jeigu pastebėtas smirdalius tau atrodys sergantis ar sužeistas, arba eis griuvinėdama - atsitolink nuo jos, nes jis gali būti skausme ir tau priartėjus, gali pulti. Jeigu teks šį gyvūną pamatyti "U" raidės pozicijoje - kada galva ir uodega bus vienoje kryptyje į tavo - traukis šalin kaip galint greičiau, nes tai yra jo puolimo pozicija. Kada "skunkė" yra suerzinta, ji mina priekinėmis kojomis ir iškelia uodegą. Jei tau pasitaikė ją iki to priversti, toliau jau neberizikuok! Bet jei atsitiktų, kad šeškas apipurkštų savo ginklu - šlykščiai smirdančiu skysčiu, kvapą galima pašalinti, plaunantis silpnu "bleach" ir vandens skiediniu, pamidorų sunka arba puse-puse vandens su baltuoju actu skiediniu.

Dygliakiaulės būna gana dažnas stovyklos svečias. Jos kasmet apgadina savo dantimis daug palapinių, jas apgrauždamos. Nebandyk jų gaudyti nuogomis rankomis, nes tik gydytojas galės tavo rankas išvalyti nuo adatinių spyglių, pasiėmusių iš jos uodegos, kuria ši dygliuotė žaibo greičiu kerta savo užpuolėją. Dygliakiaulę gali dažnai matyti ir medžiuose; joku būdu nebandyk lipti jos iš arčiau pasižiūrėti.

O kaip su šikšnosparniais (bats)? Tie maži sutvėrimėliai daugiausiai gąsdina moteris, kurios bijo, kad jie neišveltų plaukus. Tiesa, gali kartais pastebėti šikšnosparnį naktį, skraidantį apie lempą prie palapinės ir gaudantį visokias muses, kurias prie lempos vilioja šviesa. Atsiminkim vieną dalyką: jeigu šikšnosparnio "radaras" toks tikslus, jog priveda prie mažos muselės, galime būti tikri, kad jis visuomet prasuks pro šali madingai sušukuotų plaukų. Stenkis šikšnosparnių negaudyti, nes jų daugumas turi pasiutligės bacilų - rabies, ir tokio šikšnosparnio įkandimas gali labai skaudžiai pasibaigti.

ps. Romas Pakalnis

IŽODIS vyčio akimis

BRANGINDAMAS SAVO GARBE...

Šiais žodžiais prasideda kiekvieno skauto-tės ižodis; nuo jaunesnio skauto iki skauto vyčio, skautininko, nuo jaunesnės skautės, iki vyr. skautės, iki skautininkės.

Duodami skauto ižodį, pasižadame gyventi skautybės principais pagal savo valią, pagal savo sugebėjimus, pagal savo jėgas. Tą savo pažadą surišame tik vienu, bet, mano nuomone, pačiu svarbiausiu ryšiu - garbe.

Garbės supratimas yra skirtingastautose, žemynuose, žmonėse, nes surištas su gyvenamu laiku, papročiais, vietove. Bet vis dėlto yra tam tikros bendrybės, priimtose ir išlaikomos visur ir visada. Pvz., vyro žodžio tęsėjimas. Net ir puslaukinėse tautose vyras daro taip, kaip pasakė, ir savo žodžio nekeičia. Ir niekas nevertina to, kuris savo žodžio nesilaiko. Meluoti, vogti, suvedžioti, apgaulinėti - taip pat nesuderinama su žmogaus garbe visame pasaulyje.

Bet svarbiausias garbės mastas yra kiekvienas pats sau - kaip ir kiek aš jausiuosiu save ir savo artimuosius pažeminęs prieš savo sąžinę? Kiek ir kaip aš jausiuosiu atsakingas prieš Dievą už savo ar kito garbės atėmimą?

Davę ižodį ir surišdami save su garbe, tą garbę prarandame, jei nustoame gyventi skautybės dvasioje arba pradedame sau taikyti lengvatas, daryti nuolaidas ar skirtingą skautybės aiškinimą.

Skautavimas yra gyvenimo būdas, todėl syki pasižadę tą būdą sekti, brangindami savo garbę ir stenkimės visomis jėgomis duotojo ižodžio laikytis.

Clevelando broliai vyčiai po nakties žygio Kanados miškuose.

V. Bacevičiaus nuotr.

AŠ PASIŽADU STENGtis...

Skauto ižodžio tolimesnis tekstas: "... aš pasižadu stengtis..." Labai gili ir žmogiška prasmė yra įdėta į šiuos žodžius.

Kiekvieną darbą pradėdami, tikimės ir ryžtamės jį baigti - teisingai, gerai ir atidžiai. Duodami skauto ižodį ir pasižadėdami stengtis, mes ryžtamės skirti visą savo jaunatvišką energiją, valią, norą ir jėgas ižodžiui ištesėti.

Žodis "stengtis" apima savyje kai ką daugiau, negu paprastą išsireiškimą - "aš pabandysiu!" Štai draugas prašo pagalbos ir mes jam atsakom: aš pasistengsiu. Po tokio atsakymo, paprastai, mes bandom, darom, ieškom būdų, kaip savo pažadą ištesėti. Lygiai ir davę skauto ižodį, turime stengtis, atseit dayti viską, kas yra mūsų žmogiškoj valioj, kad ištesėtume.

Baden Powell, įrašydamas į ižodį "stengtis", gerai suprato žmogišką prigimtį. Jis neprimetė nė vienam skautui neatšaukiamos priesaikos ta prasme, kad neįdėjo į ižodį išsireiškimo "aš darysiu!", ar "aš įvykdysiu!" Gyvenimo sąlygos, dažnai ne nuo mūsų priklausomos, ne kartą sutrukdo ir geriausias pastangas. Bet jei nors po truputį kasdien, reguliariai, stengsimės - atseit sąmoningai, apgalvodami ir žinodami darysim tai, ko skautiškas gyvenimo būdas iš mūsų reikalauja - savo ižodžio nesulaužysim.

TARNAUTI...

Skauto vyčio ižodžio esmė, šūkis ir tikslas yra sutraukta šiame viename žodyje - tarnauti!

Kas yra tarnavimas? Tai yra savo laiko, jėgų ir žinojimo pašventimas kito labui. Tarnauti, ypač šiame moderniame pasaulyje, yra įvairių būdų. Pradedant tarnyba, iš kurios duoną valgome, ir einant iki savanoriško ir neapmokamo darbo įvairiose organizacijose, kiekvienas mūsų vienu ar kitu būdu kam nors tarnauja.

Skautiškas vyčio tarnavimas yra laisvas, neapmokamas, atliekamas iš meilės artimui ir skautybei. Tarnavimas skautui vyčiui yra jo gyvenimo būdas.

Ižodis toliau sako, kad vytis pasižada tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui. Ir jei mes, dažniausiai, tarnybą Dievui laikome kiekvieno individualiu reikalu, tai jau daug daugiau pabrėžiame tarnybos Tėvynei reikimą. Bet, mano nuomone, tarnyba artimui gali ir turėti apimtį savyje vyčio tarnybą Dievui ir Tėvynei. Nes tik su visa širdimi atiduodami tai ką galim, ko dažnai reikia, savo artimui, mes atliksime Dievo įsakymus ir pasitarnausime tėvynei.

Tarnyba artimui vyčiavime turi reikštis praktiškai būdais, konkrečiai, visiems matomai, duodant pagalbą artimui ne tik tada, kada to šaukiamasi, bet patiems ieškant pagalbos reikalingų. Pradedant nuo senelės, einančios per gatvę, ir einant prie alkanos pamaitinimo, mokymo savaitgalio mokykloje, ligonių lankymo, savanoriško darbo ugniagesių grupėje ir t.t. ir t.t. - mūsų aplinka duoda daug progų vyčio pareigai atlikti.

Tik gerai supraskime tarnavimo reikšmę, išsąmoninkim ir ieškokim progų gyventi vyčio gyvenimą.

BŪTI PAVYZDŽIU JAUNESNIESIEMS...

Žodžiai skatina - pavyzdžiai patraukia. Taip jau yra!... Niekas dar šioje žemėje neįtikino kito, nė vienas nepaskleidė didelių idėjų, neišgavo veiklos iš kitų, kuris pats nedarė to, ką skelbė, kuris nerodė pavyzdžio.

Vyčio pareiga savo pavyzdžiu pirmoje eilėje traukti kitus, ypač jaunesnius, į skautų eiles. Jei vytis gyvens pilnutinį skautišką gyvenimą, kiti jį seks.

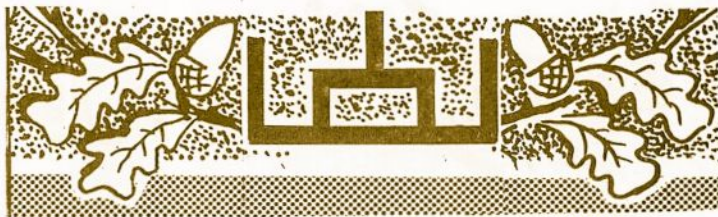
Ypač daug progų yra rodyti gerą pavyzdį einant skautiškąją tarnybą. Nešaukiamo, nesigiriamo darbo sąžiningas atlikimas visuomet suras sau gerbėjų ir pasekėjų. Jaunuolis, skautas ar ne skautas, visuomet su pasiūlymą seks už save vyresnį, ypač tą, kuris su giedria šypsena ir linksmu veidu atliks savo pareigą.

Būti pavyzdžiu dar neužtenka tik rodyti, kaip daryti gera. Reikia parodyti ir kaip išvengti pikto, atsispirti pagundai ir atsisakyti savo naudos kitų labui.

Kiekvienas, kurio pavyzdžiu kas nors paseka, jaučia pasididžiavimą savimi ir priima, kaip savišką atpildą už įdėtą pastangą. Ir jei, iš vienos pusės, ir pavyzdį duodąs ir juo pasekąs, ir stebėtojas iš šalies džiaugiasi gero, girtino pavyzdžio parodymu, tai, iš kitos pusės, kiekvienas, o ypač pavyzdžio parodytojas, kenčia už blogo pavyzdžio pasekimą.

Skauto vyčio tikslas ir būtų, savo gyvenimu, darbais, žodžiais ir mintimis duoti jaunesniesiems pavyzdį, kuriuo jie galėtų drąsiai sekti, o skautas vytis - didžiulio. Tik tada bus vyčio ižodis ištesėtas, tik tada vyčiavimas duos mums pilnutinį pasitenkinimą.

v.s. V. Neverauskas

MANO SŪNUS - SKAUTAS VYTIS

Sėdžiu pravėrusi palapinės kraštą. Stovykla nurimusi. Jau seniai po tylos švilpuko.

Kažin, ar jau? Ar jau pažadino mano sūnų - skautą vyti kandidatą?

Skautų stovykla dabar atrodo taip toli. Niekas negali pamatyti, išgirsti... Kad nors mažą ženklelį pastebėčiau. Taip, kaip šiandien pavakary, kada iš vyro išgirdau tą vieną žodį - "šianakt". Kada aš panašiai girdėjau? Seniai, jaunų dienų stovykloje, kai pamačiau jį vėliavos pakėlime... skautą vyti!

Jei jau pažadino, tai nustebęs skuba, rišasi geltonąjį kaklaryšį.

Daug surišta mazgų. Mudu su vyru jau žalius rišam. O prieš vienuolika metų sušvito šeimoj raudonas kaklaryšis. Mūsų sūnus - vilkiukas! "Mama, kodėl mokykloj meldžiuos angliškai, o namie ir pas skautus lietuviškai?" Toks mažas, o taip daug pasižada...

Nejaugi jau jie žengia į tamsų mišką?...

Tąsyk pirmoj stovykloj mūsų šešiametis pavakary staiga atsirado mano palapinė. "Tavo stovykla labai toli, mama". Bet vilkiukai drąsūs. Jie varles gauda, duobes kasa - bus kur ištumt paukštytes. Dar pora dienų ir girdžiu - "Aš myliu savo vadą". Kaip gerai.

O kas dabar jį veda? Už kurios pušies užklius nematomam take?

"Mama atvažiuok šį savaitgalį. Aš duosiu skauto ižodį."

Brolis draugininkas turi daug specialybių, mūsų geltonšlipsis irgi stengiasi. Jau prisegiau dešimties metų žvaigždutę. "Jau tu senas skautas, sūnau, ką galvoji?" "Noriu būti skautas vytis, kaip tėvelis. Ar atsimeni, kai buvau vilkiukas ir ant tėvelio lazdos jojau?" Atsimenu, oi atsimenu...

Žybteli žvaigždė. Kažin, kuriam miško kampely dabar jis žiebia laužą?... "Nors tu ir viens, būk kaipo plienu...". Ar aš tai girdžiu? Ar... linkiu?

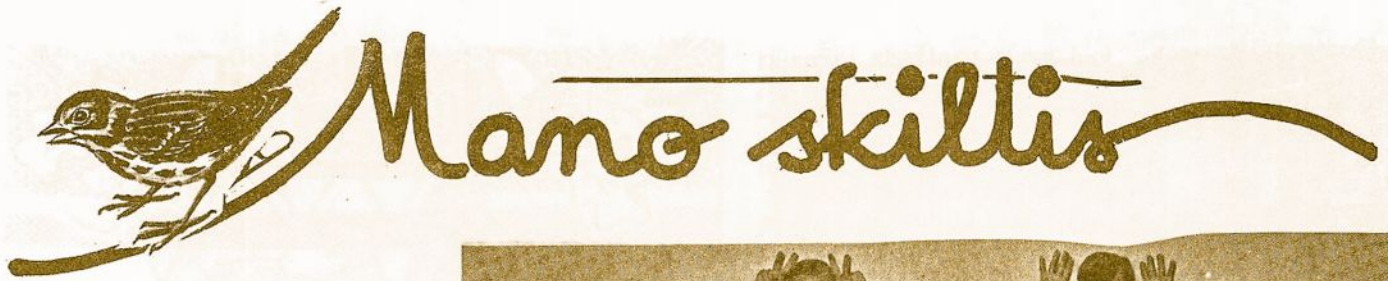
***

Išaušo rytas. Stovyklos svečiai renkasi į vėliavų aikštę. Stoviu pasiruošusi su aparatu. Kasmet pasidarom šeimos skautišką filmą. Matau pro medžius atplėvesuojant vėliavas, skamba stovyklų dainos, vilkiukai ir paukštytės, žengdami "į koją", kelia dulkių debesis. Gretos vis artėja, artėja... Nebematau ką filmuojau... rasoja stiklas... Praeina švytintys veidai, tarp jų ir mūsų sūnus - skautas vytis!

- mama skautė -

SKILTIES IŠKYLOS MENIU

Mūsų skiltis - 7 mergaitės - planavo dienos iškylą. Nuėjome į krautuvę ir suskaičiavome kainas pigiausiam iškylos maistui. Štai kaip išsprendėm:

PUSRYČIAI:

Apelsinų sunka (7 oz. dėžutė)	.80
pusė sv. dešros	
pusė sv. kumpio	
pusė sv. "meat loaf"	2.50
2 kepalai baltos duonos	.80
1 gal. pieno	.79
viso	4.89

Pusryčiai tuoj valgomi atvykus į iškylos vietą. Dvi sesės paruošia sumuštinis, kitos skautės ruošiasi iškylos programai.

PIETŪS

Kotlietai (3 sv. mėsos)	3.00
2 maiš. bulkučių	.80
gėrimas (coke arba 7-up)	1.58
bulvės-chips (1 dėžė)	.55
viso	5.93

Pietums reikėtų atsivežti patelnę. Reikia taip pat turėti prieskonių: muštardos, druskos, ketchup ir svogūnų iš namų. Tą parūpina iškylos virėja.

Gedimino draugovės vilkiukai Chicagoje pozuoja: kuris laimės? Užpakalinėje eilėje vadovai s. V. Namikas ir v. sl. P. Vitkus.
P. Vitkaus nuotr.

VAKARIENĖ

Kukurūzai	.80
Bulvės-chips	.75
gėrimas: kakava arba Hawaian punch	.80
sausainiai	.49
viso	3.09

Vakarienei valgysim virtus (ant kotų) kukurūzus. Išvirimui reikia didelio puodo, kurį skiltis atsiveža. Paskui į jį sudėsime likusį maistą.

Iš viso išeitų kiekvienai mergaitei maždaug po 2 dol. Reiktų dar atsivežti popierinių lėkščių, šakučių ir gal peilių. Baigus iškylą, šiukšles surinkti ir užkasti.

paruošė skilt. J. Namikaitė
ir skautė I. Toliušytė

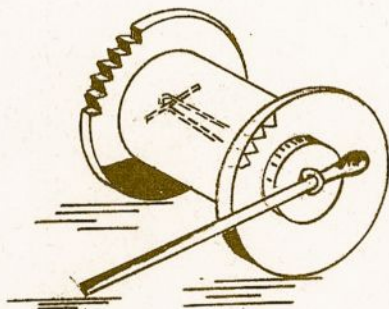
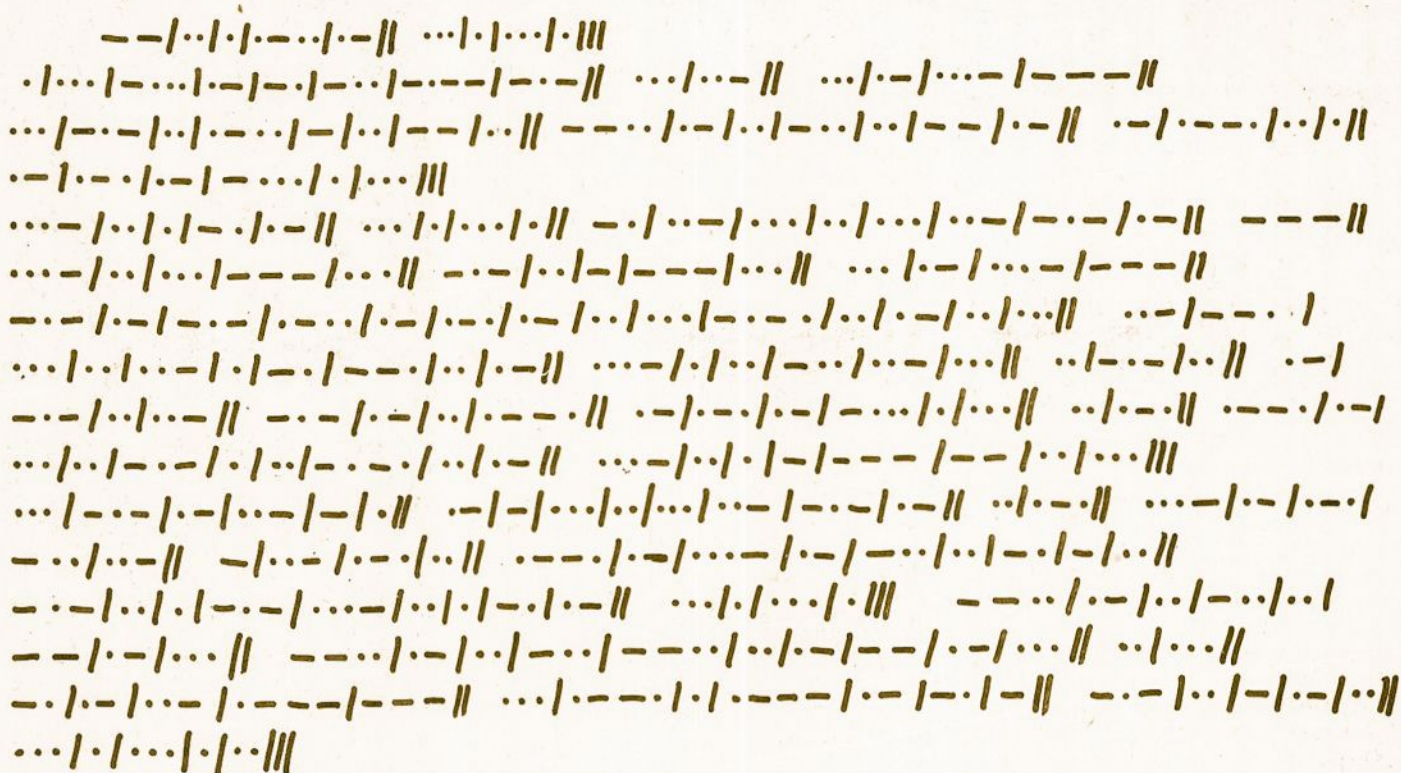

KAIP AŠ SKAUTAUJU

Mano draugovė susirenka kas antrą šeštadienį. Mes labai dažnai važiuojame į parką. Tame parke žaidžiame su sviediniu ir šaudom strėles. Mes lipam į kalną su virve ir bėgam žemyn kuo greičiausiai. Mano draugininkas brolis Abelkis klausia klausimus ir mes atsakome. Gale klausimų, klausimai pasidaro žaidimas.

vilkiukas
Vytis Grinius, 8 m.
Anykščių Šilelio d-vė. L.A.

SULTEKIS:

BALANDIS

Ant šakelių, ant žaliųjų
Trys balandžiai burkavo,
Anoj pusėj Nemunėlio -
Trys balandėliai.

(Liaudies daina)

Balandžio mėnesiui atėjus, rodos, ir girdi balandžius, arba karvelius, burkuojant. Šis lietuviškas IV-jo mėnesio pavadinimas atsirado tik XIX a. antroje pusėje. Anksčiau šiam mėnesiui žymėti vartota: balandinis, karvelis, karvelinis, mildvinis, sultekis, Velykų mėnuo, žiedų mėnuo. Yra buvę teigimų, kad senovėje Lietuvoje metai prasidėdavo balandžio o ne sausio mėnesį.

Balandžiai - Lietuvoje plačiai žinomi naminiai ir laukiniai paukščiai, savo dusliu ulbavimu kelią malonios nostalgijos jausmą. Dėl jų sugebėjimo orientuotis erdvėje, balandžiai jau nuo seno buvo panaudojami ryšiams tarp žmonių palaikyti, jiems prie kojos ar uodegos prikabinant kokią nors pranešimą. Šis ryšio būdas naudojamas kariuomenėje. Taigi balandis - paukštis ryšininkas.

Balandžio mėnesį dažniausiai švenčiamos Velykos, o savaitę prieš jas - Verbų sekmadienis. Šios šventės simbolis - spalvingos, dailiais raštais išmargintos verbos, dar Vilniaus verbomis vadinamos, nes tame krašte jos yra daromos. Šias verbas kasmet mato ir Kaziuko mugėse. Plačiai paplitęs paprotys Verbų sekmadienio rytą verbos (kadugio) šakele sukirsti miegaliams per nuogas kojas, sakant: "Ne aš mušu, verba muša, tolei muš, kol sulūš". Tikima, kad toks išplakimas nešąs sveikatą, laimę.

Velykos - pavasario, atbundančios gamtos ir džiaugsmo šventė. Po ilgo gavėnios pasninkavimo ši šventė visų labai laukiama. Savaitę prieš Velykas - Didžiąją savaitę - valomasi kieme ir namuose, taisomos sodybų tvoros, takai išbarstomi smėliu. Didž. šeštadienio rytą jaunimas skuba į bažnyčią parsinešti švento vandens ir ugnies. Tą dieną gražiausiais raštais būdavo marginami

margučiai, arba velykaičiai. Tai gyvybės atbudimo simbolis. Šis margučių dažymo, skutinėjimo ar kitais būdais marginimo menas lietuvių tarpe yra plačiai paplitęs. Taip pat Did. šeštadienį nešami į bažnyčią Velykų valgiai pašventinimui. Velykų rytą švęstu vandeniu apšlakstomi Velykų stalo valgiai, visos kertės gyvulių tvartuose, o šventinta ugnimi tą rytą užkuriama krosnis. Jau iš seno buvo tikima, kad ugnis ir vanduo yra visokio nusivalymo simbolis.

Velykų metu kiekvienas norėdavo prisirinkti kuo daugiau ir kuo gražesnių margučių, o prisirinkę jų, žaisdavo: ridendavo, mušdavo ir t.t. Jaunimas eidavo "lalauninkais": tai iš kiemo į kiemą einas būrys jaunimo, dainuojantis linksmas dainas, kiekvieną posmą visužbaigdamas priedainiu (refrenu) "lalo, lalo". Šis paprotys kilęs iš dzūkų.

Savaitei po Velykų praėjus būna Atvelykis arba Velykaitės, dar ir vaikų Velykomis vadinamos. Tada ir vėl ridenami velykaičiai, supamasi sūpuoklėse, dainuojant ir linksminantis.

***

Balandžio 23 d. švenčiama šv. Jurgio šventė. Ši šventąji viso pasaulio skautai yra pasirinkę savo globėju. Prisimink VI-jį skautų įsakymą: "Sek skautų patroną šv. Jurgį: naikink pikta pasaulyje, o pirmiausia - pačiam savyje".

Lietuvoje per šv. Jurgį buvo samdomi piemenys ir kiti ūkio samdiniai. Nuo tada ūkyje prasidėdavo pavasario ruošna.

Balandžio mėnesį Lietuvoje prasideda laukuose sėja, kuri turi senas savo tradicijas. Į laukus sėti artojas išeidavo susikaupęs ir, prieš pradėdamas, atsiklaupęs pabučiuodavo žemę, iš kurios laukdavo gero derliaus.

***

Balandžio mėnuo mums yra davęs šiuos rašytojus (dienų eilės tvarka): Ant. Strazdelį, K. Ostrauską, Ign. Šeinių, Ant. Tulį, Ant. Žukauską-Vienuoį, V. Bogutaitę, Ant. Giedraitį-Giedrį, K. Almeną, H. Radauską, Ben. Rutkūną, P. Babicką, J. Janonį, J. Baltrušaitį, o taip pat mokslininką ir valstybininką prof. Aug. Voldemarą.

Juozas Tumas-Vaižgantas

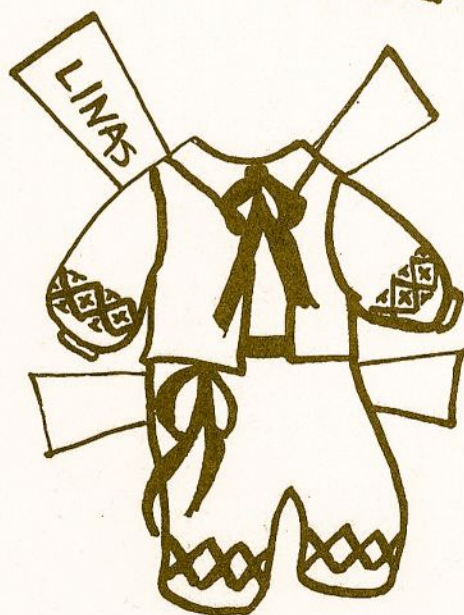
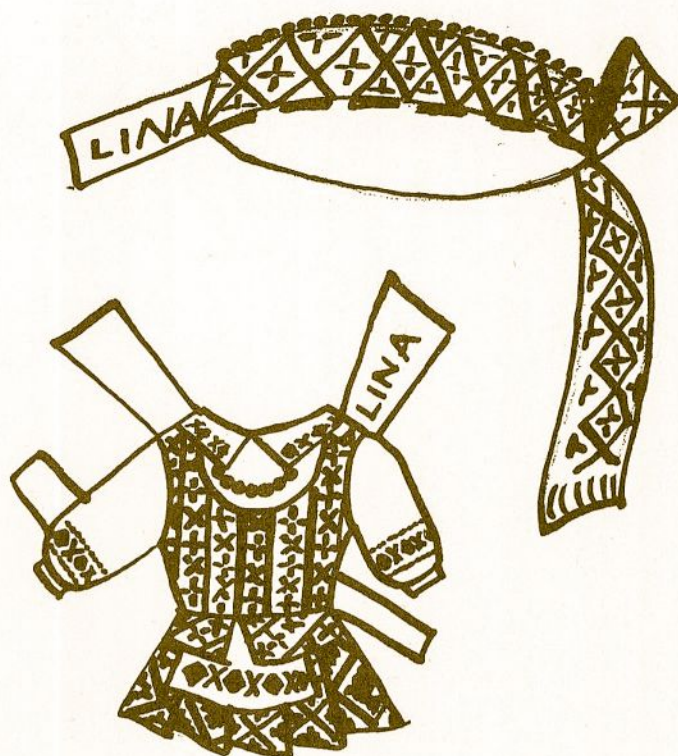
Balandžio mėnesį yra gimęs garsusis filosofas E. Kantas, kuris buvo lietuvių kilmės ir gyveno Karaliaučiuje. Balandžio mėnesį yra gimęs ir tą patį mėnesį mirė mūsų literatūros klasikas, visuomenininkas ir kultūrininkas Juozas Tumas-Vaižgantas.

sesė S.J.

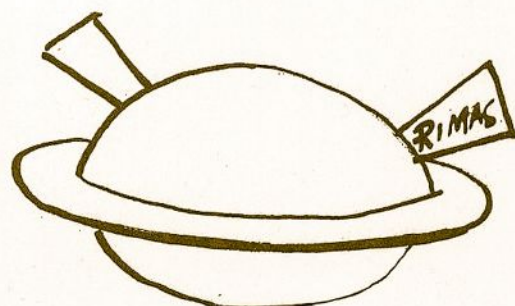
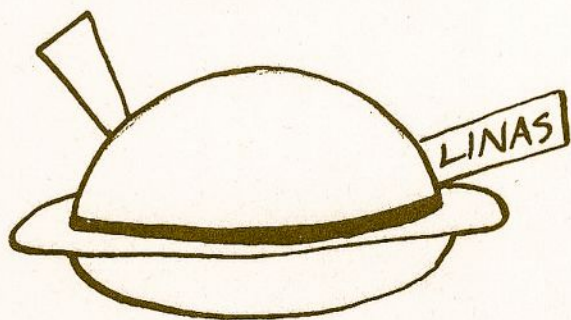

Sėjėjas

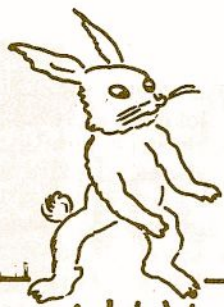
Liepos 4 d. lietuviškasis jaunimas suvažiuoja į Chicagą, kur įvyksta Ketvirtoji JAV ir Kanados Lietuvių Dainų Šventė. Sesė G. Maleckaitė šiai šventei vėl "pasiuvo" drabužėlius Rimai, Linai ir Rimui, Linui, kurie pas jus atkeliavo su trečiu Skautų Aido numeriu. Iškirpę, papuoškite juos šia tautine apranga - liepos ketvirtoji jau netoli!

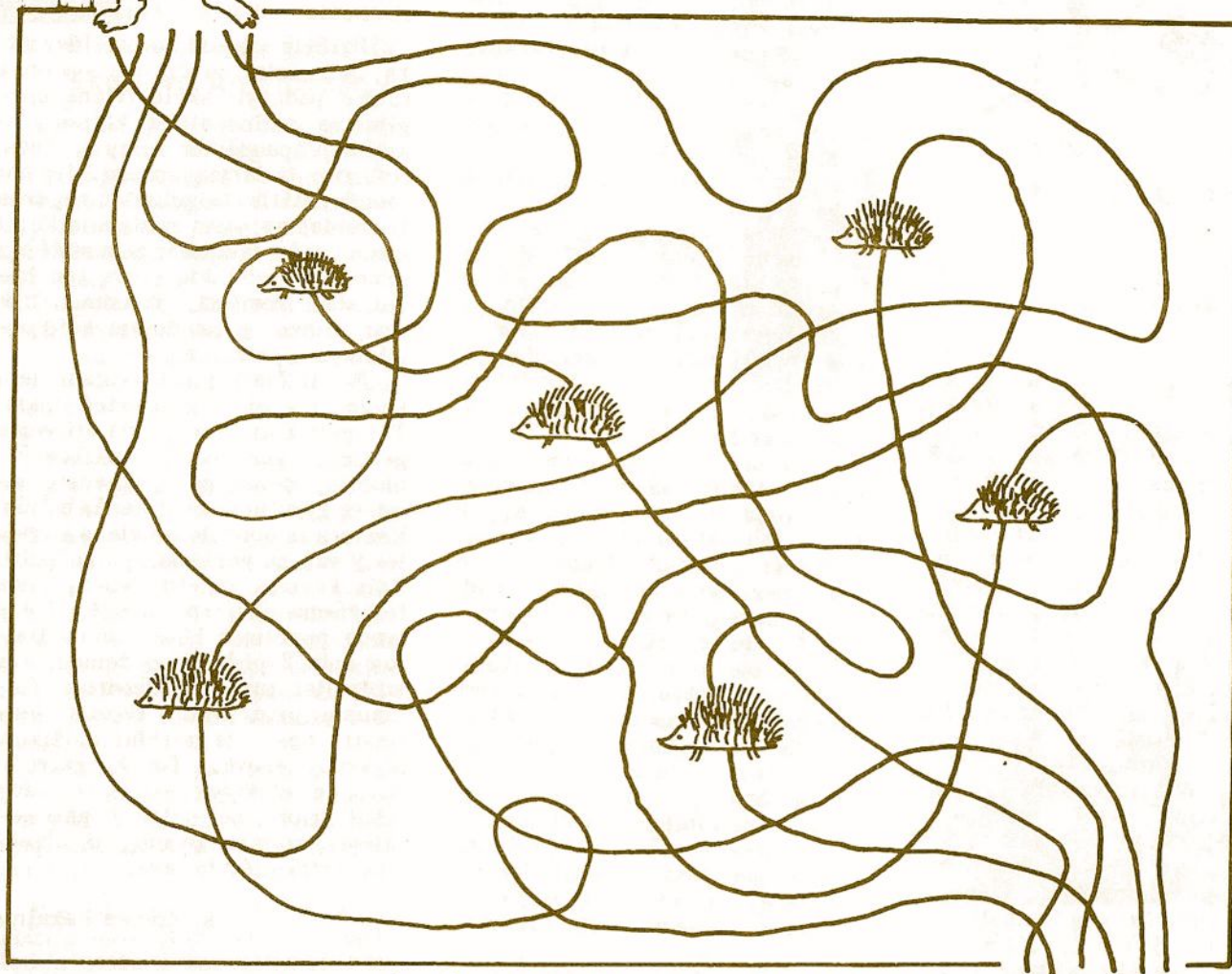

KIŠKIO KOPŪSTAI

kuriuo keliu kiškis turi bėgti
ligi kopūsto, kad neužklūtu
už ežių?

PASITOBULINKIME SKAUTIŠKOSE SPECIALYBĖSE

VANAGŲ, PELĖDŲ, KOLIBRŲ
MAITINIMAS

Skautų Aido 2-me numeryje skaitėme apie jaunų sparnuočių maitinimą ir kitokią priežiūrą. Ši kartą susipažinkime, kaip rūpintis su rečiau sutinkamais paukščiais, kuriems irgi kartais gali prireikti mūsų globos.

VANAGAMS IR PELĖDOMS reikia žalios mėsos - vištienos, jautienos - pašlakstytos žuvies taukais ir sumaišytos su plunksnom, kurios jiems padeda virškinti. Pailgą, kelių inčų gabaliuką jautienos padėk skersai paukščio kojų. Paukštis pakels mėsą snapu, gal jos iš karto neprarys arba ją net išmes. Tada kantriai vis iš naujo dėk po gabaliuką ant paukščio kojų.

Pradėjęs ryti, paukštis nestos lesęs, kol jo gūžys nebus pilnas. Po to jis palauks, kol maistas bus suvirškintas ir nuslinks į jo skrandį.

Jauniklį penėk maždaug 3 kartus per dieną, suaugusį - kartą per dieną.

KOLIBRAI yra labai jautrūs ir nervingi, bet vis dėlto pripranta prie žmogaus. (Apie juos skaitėme Sk. Aido 1970 m. Nr. 5). Jiems reiktų duoti sirupo iš 3 dalių vandens ir 1 dalies medaus. Penimi pipete. Po maždaug 10 dienų su sirupu sumaišomas smulkiai persijotas šunų maistas, teikiąs proteinų. Kitas receptas: 4 uncijos vandens su 1 lygiu valg. šaukštu Pablum arba Mellono preparato, puse arbat. šaukšteliu kondensuoto pieno, pusantro arbat. š. medaus, 2 - 3 lašeliai vitaminų preparato Vipenti ir lašas jautienos ekstrakto.

P.P.

STOBYKLAUJANT SVARBU...

Tinkama apranga stobyklaujant miške yra didelis palengvinimas. Svarbiausi yra batai, kurie turi būti patogūs ir patvarūs. Miško stovyklavimo drabužiai ir avalinė skiriasi nuo kasdieninio apsirengimo: kas tinka mieste, tas miške bus tik sunkumas. Vaikščiojimas miške taip pat skiriasi nuo vaikščiojimo miesto šaligatviais. Šlapi lapai, sausieji egliai ar pušų spygliai žvyras gali būti labai slidūs. Jei tau reikia nusileisti žemyn nuo aukštesnio kalnelio, visada eik zigzagais. Pirmiausia tvirtai statyk kojų kulnus ir eik kiek atsilošęs. Niekomet nuo kalnelio žemyn nebėk, nes išibėgęs gali kartais nebesustoti. Tu net nežinai, kas gali laukti apačioje: slidūs lapai, smėlis ar žvyras?

Darant žygį per mišką, saugokis išsiliuosavusių akmenų. Atsistojęs ant tokio akmens, gali labai lengvai netekti lygsvaros, griūti ir užsigauti. Eidamas pirmas per krūmotą vietą, visada atsimink užpakalyje einantį draugą. Paleistos krūmų šakos veido aukštumoje gali būti labai skausmingas nuotykis. Stenkis laikytis didesnio atstumo nuo vienas kito.

Būk atsargus su supuvusiais medžiais, ypatingai beržais. Stovintis išpuvęs beržas gali tapti didelės nelaimės kaltininkas. Jo balta žievė - tošis gali būti labai apgaulinga, vos laikanti išpuvusį kamieną. Atsirėmus į tokį medį, jis labai lengvai gali lūžti virš

tavo galvos.

Jei žygio metu prieisi plotą, priaugusį vijoklinių erškėčių, niekada nebandyk eiti normaliu žingsneliu, vartodamas jėgą žingsnį stant. Kelk kojas aukštai, spausdamas vijoklius žemyn. Tokiu būdu einant, sutaupysi daug jėgos ir drabužiai nebus suplėšyti.

Priejus spygliuotos vielos tvorą, jeigu eini su draugu - vienas turite padaryti skylę (vieną spygliuotos vielos liniją keliant, o apatinę spaudžiant žemyn). Tada lįsk pro padarytą spragą. Jei esi vienas, tai tik atsigulęs ant nugaros ir keldamas vielą rankomis išlįsi kiton pusėn saugiai ir nesusiplėšęs drabužių. Jei tokią tvorą tau bus reikalas perlipti, visuomet lipk prie stulpo, jį naudojant kaip pasilaikymo priemonę.

Bet ir čia reikia būti atsargiam ir gerai apsižvalgyti prieš lipant. Tai gali būti tvora, kuri atitveria ganomus galvijus. Statistikos žiniomis, vienas pavojingiausių naminių gyvulių yra kaimenės bulius. Kartais ir senesio amžiaus karvė, jei ji yra su veršiuku, gali užpulti. Gali kartais prieiti tvorą, kuria leidžiama elektros srovė. Tokia tvora paprastai būna vienos linijos apie 3 pėdas nuo žemės. Jos stulpeliai turi izoliatorius. Geriausia prie tokios tvoros nesiliesti, nes ja gali būti leidžiama elektros srovė. Turėk galvoje: nors ta elektros srovė ir nėra labai stipri, bet jeigu ji gali su laikyti stambų gyvulį, ji užtekstinai trinkelės ir tave.

ps. Romas Pakalnis

LAIKO ŽODŽIAI

Nuoširdus Skautų Bičiulis Iškeliavo Amžinybėn

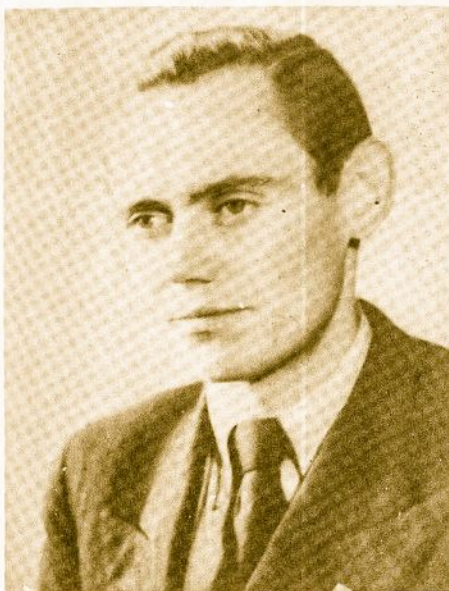
Kovo 17 d. New Yorko ir apylinkų lietuvių prisilėgė liūdna žinia: po ilgos ir sunkios ligos mirė nuoširdus skautų bičiulis ir rėmėjas, dailininkas Povilas Osmolskis. Mirė sulaukęs vos 51 metų amžiaus.

Daugelis jį prisimename visad besišypsanti, visad gelbstinti ten, kur jo kūrybinga ranka buvo daugiausiai reikalinga. Ypač jis daug prisidėjo prie vietos skautų veiklos.

Visa eilė New Yorko skautų-čių vėliavų yra suprojektuotos dail. P. Osmolskio, kurios išsiskiria puošniai sukurtais ornamentais. Ne vienais metais rajoninėse stovyklose skautų uniformas puošė jo suprojektuoti ir pagaminti stovyklos ženklai, prie palapinių plazdėjo jo pagamintos stovyklinės gairės. Neturėjo panašių gairių ir New Yorko Kaziuko mūgėse.

Jis visuomet paremdavo skautus ir materialine, dažniausiai stamboka auka, buvo vienas pirmųjų aukotojų Atlanto Rajono stovyklavietės pirkimo metu.

Per eilę metų ne vienas skautų pobūvis buvo pagyventas jo puošniomis salės dekoracijomis. Niekam jis neatsisakė, visada raskavo laiko, savo darbą atlikdavo su

ta pačia, visiems pažįstama šypsena, o būdamas nepaprastai kuklus, niekuomet neleisdavo net jam išreikšti prideramos padėkos.

Tačiau visi gerai žinojo jo nuopelnus skautams ir niekas nenustebė, kada Povilas Osmolskis buvo apdovanotas Ordinu už Nuopelnus su rėmėjo kaspinu.

Pats jaunystėje buvęs skautu, savo tris sūnus taip pat auklėjo skautiškoje dvasioje. Jie ir dabar tebėra pavyzdingi New Yorko Tauro tunto skautai.

Kartu su jo žmona Ona ir sūnumis Povilu, Tadu ir Andriumi liūdės New Yorko skautai ir plačioji visuomenė. Jo darbai liks mums, kaip amžinas paminklas ir skautiškas pavyzdys.

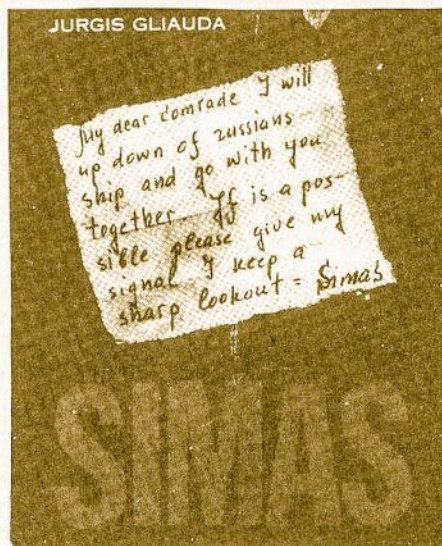
Ilsėkis ramybėje, mielas broli, bičiuli, rėmėjau, o mes likusieji stengsimės žengti Tavo pėdomis.
B.K.

RINGAILĖ ZOTOVIENĖ: SIUNČIU 50 DOL.

"Siunčiu 50 dol. čekį Skautų Aidiui paremti. Ši parama yra nuo mano iškurtos ir vadovautos Detroito skautų-čių taut. šokių grupės PASVAISTĖS.

Suprantama, kad spauda iš prenumeratų sunkiai verčiasi, tad įvairūs skautų vienetai, jei tinkamai bent kartą per metus pajudėtų ir dalį savo mugių, parengimų penlo paskirtų skautiškai spaudai, - piniginiai sunkumai turėtų pasibaigti. Gera mintis būtų kreiptis ir į skautininkų ramoves, prašant jų finansinės paramos."

JURGIS GLIAUDA

DETROITO VYR. SKAUČIŲ LAIŠKAS

Vilties Draugijai

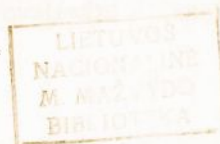
Įvertinant Simo Kudirkos išvės troškimą ir buvusio detroitiško J. Gliaudos pastangas šią tragediją pristatyti plačiai lietuviškai visuomenei. Detroito Gabilos tunto Dr. D. Kesiūnaitės vardo draugovės vyr. skaučių būrelis pasižada išplatinti 100 egz. knygos "Simas". Tai bus mūsų gerasis darbelis.

Sveikiname Vilties Draugiją, išleidusią šią knygą ir praeityje daug šviesių žiburėlių uždegusią, praturtinant lietuviškų knygų lentynas.

Su skautiškais linkėjimais
Vyr. skaučių vadovė
R. Petrusėvičienė

Viena iš daugybės Povilo Osmolskio iliustracijų

NETEKOME

ps. VYTAUTO DAMBRAUSKO

Visus sukrėtė šiurpi žinia, sužinojus apie ps. Vytautą Dambrauską ištikusią nelaimę ir mirtį.

Vasario 6 d., nuvežęs vaikus į Bostono lituanistinę mokyklą, Vytautas grįžo namo. Prieš išvažiuojant į greitkelį, jo automobilis atsitrenkė į ne vietoje šalia kelio paliktą mašiną. Sunkiai sužeistas, Vytautas atsidūrė Bostono miesto ligoninėje, kur ir mirė vasario 8 d. Palaidotas Kalvarijos kapinėse, Brocktone. Liko žmona Rina, dukros Jūratė - 13 m., Rasa - 4 m. ir sūnus Darius - 9 m., Lietuvoje brolis Bonifacas, Kanadoje dvi pusseserės D. Puzerienė ir I. Birštonienė ir teta Dambrauskienė.

Mielas Vytautas, gimęs 1931 m. balandžio 6 d. Kudirkos Naumiestyje, karo audros atskirtas ne tik nuo savojo krašto, bet ir nuo tėvų, 1944 m. atsiduria Dillingene - Vo-

a.a. ps. Vytautas Dambrauskas

kietijoje, gerų žmonių globojamas. Kaip našlaitis, 1947 m. patenka į Ameriką pas lietuvių Tėvus Marianonus Marianapolin, kur ir mokėsi. 1950 - 1953 m. atliko karinę prievolę Korėjoje.

Baigęs Feener Tech. mokyklą,

1956 m. vedė Riną Katauskaite, dirbo Honeywell ir Digital Equipment įmonėse braižytoju ir projektuotoju. 1964 m. persikėlė gyventi į savo namus Brocktone.

Tėvų Vytautui taip ir neteko matyti, nes tėvas žuvo Lietuvoje tik po karo, o motina mirė Lietuvoje tik jam Ameriką pasiekus.

Priklausė Sandarai, Lietuvių Bendruomenei, Balfui, savo sielą atverdavo daina: dalyvaudamas muz. Jul. Gaidelio vad. chore ir vyrų sekstete, buvo vienas iš tų, be kurių daina neskambėdavo. Bet svarbiausia - jis buvo mūsų brolis. Į skautus įstojęs 1945 m. Freiburge - Vokietijoje, Bostono tunte subrendęs ir draugų susiradęs, nuo skautų nesiskyrė. Paskutiniu metu priklausė skautų vyčių Senųjų Lapinių būreliui ir Bostono Skautininkų Ramovei. 1963 m. apdovanotas Tėvynės Sūnaus žymeniu; pakeltas į paskautininkus. Stovyklos, sueigos neapsieidavo be Vytauto energijos ir jo vedamų dainų, rikiuočių, laužų.

Neteko Vytauto girdėti skundžiantis - o juk sunkumų visiems pasitaiko. Jo našlaitiško gyvenimo pradžia buvo labai sunki, bet Vytautas nepasimetė.

Mes didžiuojamės Tavimi, Vytautai, ir tikrai liūdime Tavęs netekę.

K. Nenortas

PRO ATLANTO RAJ. SLIDINĖ TOJO AKIS...

Penktadienio vakaras, sausio 29 diena. Sninga. Į Atlanto Rajono skautų vyčių ir vyr. skaučių slidinėjimo iškylą pradeda rinktis broliai ir sesės iš viso rytinio pakraščio. Važiuojam į kalną, bet pavargusio automobilio ratai slysta ir gana. Gaila, kad kartu važiuojančios sesės daugiau nesveria - dabar tikrai padėtų! Atvykę į latvių veteranų namus "Rota" (Tannersville, N.Y.), jau randame grupę New Yorko brolių. Neužilgo atvyksta ir sesių pulkas su vienišu broliu iš Hartfordo (man jo gaila!). Vis didesnės snaigės krinta... vis greičiau. Pagalvoju, brolyt, gali būti rimčiau - dar ko gero užpustys čia mus!

Belaukiant atvykstančiųjų, štai ir pirma val. ryto tyliai atslenka. Reikėtų eiti miegoti - rytoj bus ilga, senas kojas varginanti diena.

Praslenka dar valandėlė besišnekučiuojant.

Svarbus sprendimas: dabar jau tikrai eisiu miegoti! Bet vos pradėjus snausti, pasigirsta klegesys ir triukšmas; tai bostoniškių grupė ką tik sugūžėjo pro duris. Prie atvykusiųjų prisideda kiti, ir sudaro vaizdas, kaip per partijų konvenciją. Reikėtų linksimąją publiką kiek apraminti, nes neišsimegusieji šeimininkės gali pusryčių kiaušiniene prisivilinti. Užtikrinęs visus, kad jie iš ryto tikrai vėl pasimatys, ruošiuosi užsitarneautam poilsiui.

Vėl klegesys - dar daugiau bostoniškių atvyko.

Jau 4 val. ryto! Suskaičiavęs kojas ir padalinęs iš dviejų (kaip kadaise, būnant III patyrimo skautu, draugininkas mokino) patyriau, kad dar keli broliai turi atvykti, Sniego audra visiems kelione apsunokino. Paskutiniai bostoniškiei atkeliavo apie 5-tą ryto.

Svarstau, ar apsimoka eiti miegoti: kol sumersiu akis, vėl reikės keltis; bet jeigu keturis kartus greičiau miegosiu negu paprastai, tai spėsiu pailsėti. Vadovaudamasis šia sveika logika, nusprendžiu vis dėlto kiek nusnausti.

Šeštadienio rytas. Saulės spinduliai bando atbudyti sušalusią gamtą. Greitai šoku iš lovos, pasiimu šeimininkų varpelį (jis maždaug toks, kaip kaikiuriuose bažnyčių bokštuose) ir einu kelti sesių ir brolių, kurie naktį negalėjo išsikalbėti. Bet jaunystės nuovargio nejaučia. Laukia pusryčiai, slidės ir nauju sniegu padengti kalnai bei kalneliai. Girdisi įvairūs pokalbiai ir komentarai:

- Aš seniai slidinėju, jau mano antras kartas.

- Ar krentant sniegas minkštas?

- Kažin, ar į medį atsimušus susergi guzų ligą?

Vienas brolis, žiūrėdamas į

latvišką užrašą, klausia: - Ar čia žemaitiškai užrašyta?

***

Diena prabėga smagiai. Vakare prisideda daugiau iškylautojų. Viso susirinko 83 sesės ir broliai iš beveik visų AR vietovių. Teko girdėti jog viena New Jersey sesė surado ant šlaito esančią vienintelę balą ir į ją su puikiausia technika sugebėjo atsisėsti.

Pavakarieniavus buvo bandoma net ir šokti, bet kažkaip nelabai sekėsi. Atrodo, šaltas oras ir slidžių gimnastika daug ką nuvargino. Tik

bostoniškiai, iš toliausiai atvykę ir mažiausiai miegoję, turėjo daugiausiai atliekamos energijos. Ši vakarą tokių ilgų pasikalbėjimų, kaip pereinant naktį, nebuvo.

Ir vėl rytas. Vėl varpelis ir vandentiekio triukšmingi vamzdžiai linksmai visus budino. Vienas brolis, patikrinęs lauko termometrą atraportavo, kad šis sušalęs lygiai ties nuliu.

Nors ir šalta, tačiau vėjo nebuvo. Slidinėjimui diena ideali. Taip ir ritosi diena vakarop, o kai kurie slidinėtojai nuo kalnų. Sakoma, jog visos linksmybės užsibaigia, taip ir šis savaitgalis

bėgte bėgo prie pabaigos. Smagu buvo užmiršti mokyklas, universitetus, darbus bei kitas kasdienybės bėdeles.

***

Ir aš ten buvau, ir valgiau ir gėriau, ir slidinėjau, ir į gražiausias seses žiūrėjau, ir foto aparatą atsivežęs, nei vienos nuotraukos nenutraukiau... bet neužteko. Prašyčiaus aš tačiaus ir vėl atgal...

K.M.

IŠ CHICAGOS: 35 METŲ JŪRŲ SKAUČIŲ JUBILIEJUS

Vasario 28 d. saulėtą rytą Chicago Jaunimo Centro lankytojus džiugino ilga rikiuote išsitiesusi Nerijos jūrų skaučių vietininkija, žygiuojanti į Tėvų Jėzuitų koplyčią. Koplyčioje, šv. mišias atnašaujant vieneto kepelionui ps. Kun. A. Keziui, SJ, plaukė lietuviška giesmė iš sesių lūpų, ir jūrų skaučių vėliava nulenktą galvą Viešpačiui, leidusiam mūsų skautiškam jaunimui džiaugtis laisve, siekti kilnių idealų, dirbti Tėvynės labui ir augti tobulesniais žmonėmis. Prasmingo pamokslas žodžiais sesėms priminė linkmę, kuria turi plaukti visi jūrų skaučių laivai.

Mažoji Jaunimo Centro salė užėmė nuo gausiai susirinkusių tėvelių, susodintų prie papuoštų stalų, LSS rajono vadovybės, visų Chicago tuntininkų ir kitų svečių, kai staiga išvygo Nerijos vietininkijos jūrų skaučių vienetai, tuo pradėdant iškilingą Seserijos jūrų skaučių 35 metų veiklos minėjimą. Šventės dalyvius jubiliejaus proga pasveikino Nerijos sesių trejetukas: M. Kupcikevičiūtė, K. Juodvalkytė, ir J. Zeikutė puikiomis eilėmis, kurias meistriškai sukūrė sesė R. Fabijonienė.

Ant specialiai papuošto stalo pūpsėjo jubiliejinis tortas, iškėlęs 7 žvakutes, kiekvienai simbolizuojant veiklos penkmetį, apjungiant Seserijos jūrų skaučių 35 metų kelią. Šventę vedusi gintarė Ž. Ka-

raliūnaitė žvakutėms uždegti pakvietė pirmųjų jūrų skaučių vienetų kūrėjas bei nares ir dabartines vietininkijos laivų vades. Žvakutes užpūtė septynios ūdrytės.

Daug gražių linkėjimų jūrų skautėms išreiškė rajono vadas v.s. P. Nedas, vadeivė ps. I. Kerelienė, A. Veselkienė, Brolijos j.s. skyriaus vardu j.v.s. Br. Juodelis ir tėvų vardu K. Miecevičius.

Sukaktuvių šventės vaisės pradėtos ps. kun. A. Kezio malda, ir Jūrapilės (tai jūrų skaučių stovyklavietė Rako ažuolyne) krikšto mama M. Kupcikevičienė supiaustė jubiliejinį pyragą. Svečiams ir šventės rengėjams besivaišinant, grupė jūrų skaučių, vadovaujant M. Kupcikevičiūtei, atliko deklamacijų, dainų, kanklių ir gitarų muzikos montažą "Gintarėlė". Čia gražiai pirmą kartą pasirodė kanklininkų grupė, kurią sudarė keturios sesutės Bilitavičiūtės ir V. Stravinskaitė. Lietuvos pajūri apdainuoja žodžiai ir kanklių muzika savo lietuvišku skambesiu ne vienam ir ašarą ištraukė...

Daug aplodismentų susilaukė ir ūdryčių deklamacijos, ir atskiros sesių dainos, ir Kuršių Nerijos smėlio bei jūros bangų improvizacija, tinklai ir montažo drabužiai.

K. Naras

KAZIUKO MUGĖ CHICAGOJE

Čikagos skautų mugėje Lituanica turėjo daug kryžių, laikrodžių ir daug dalykų iš medžio. Skautai loterijoje turėjo šuniuką ir gaidį ir daug daugiau. Kernavė turėjo iš mažų gražių kriauklių padarytus šuni, antis, ančiukus ir iš medžio išpiaustytus paukščius. Loterijoje buvo žuvyčių, foto aparatų ir daugiau daiktų. Visi bilietai buvo pilni!

Aušros Vartų skautės turėjo gražias pagalves ir medines lėkštes, kurios buvo išdegtos. Loterijoje Aušros Vartai turėjo daugiau mergaitiškų dalykų. Nerijos jūrų skautės turėjo daug dalykų apie laivus, žuvis ir kitką. Jos turėjo ir loteriją.

Visi tantai turėjo kambarius, įruoštus į žaidimo vietą, arba kavines, arba į vaiduoklių kambarius.

vilkiukas Aldis Liubinskas,
9 metų, Basanavičiaus d-vė

Jubiliejaus minėjime kanklininkės išpildo programą.

K. Miecevičiaus nuotr.

KAIP MES STOVYKLAVOM

(Iškankinto skauto dienoraštis)

Po daugelio kortų žaidimų, aš su kitais pavyzdžingais Sydnejaus skautais atvykau į Melburno Flinders Str. stotį. Ten mus sutiko lietūs ir du autobusai. Lietaus lydimi po kiek laiko atriedėjom į stovyklą (ten lietūs mandagiai palaukė, kol mes iškrovėme bagažus, ir vėl pradėjo pilti). Stovykloje tuoj prisistatė truputį drėgnas stovyklos adjutantas. Nesismulkindamas į jokias ceremonijas, jis perspėjo, kad už nelietuvišką kalbą su mumis atsitiks žiauriausi dalykai, išdavė mums skirtas palapines ir liepė eiti jas pasistatyt.

Lietus, pamatęs, kad ruošiamės statyti palapines, vėl atsuko savo kranus ir bandė, kiek galėdamas, trukdyti.

Pavalgęs atsiguliau ant lovos, leisdamas savo pilvui atsikvėpti, kai atėjęs vienas brolis įsakė per-

kelti palapinę į kitą, geresnę vietą. Susiraukę, pradėjome iškraustyti palapinę, kai lietus, pamatęs, kad dar kai kas liko sauso, pradėjo vėl žliaugti...

Antrą dieną lietus stengėsi dar labiau, bet palapinių stogai nepasidavė. Tik sesių pastovyklėje jam pasisekė išibrauti į kelias palapines. Bet broliai, tekinom atbėgę į pagalbą, griovius sutvarkė. Lietuvui pabandžius išplauti vilkiukus, štabas juos suslėpė į salę (Rowallan Hall). Užpykęs dėl nepasisekimų, lietus lijo be perstojo visą dieną.

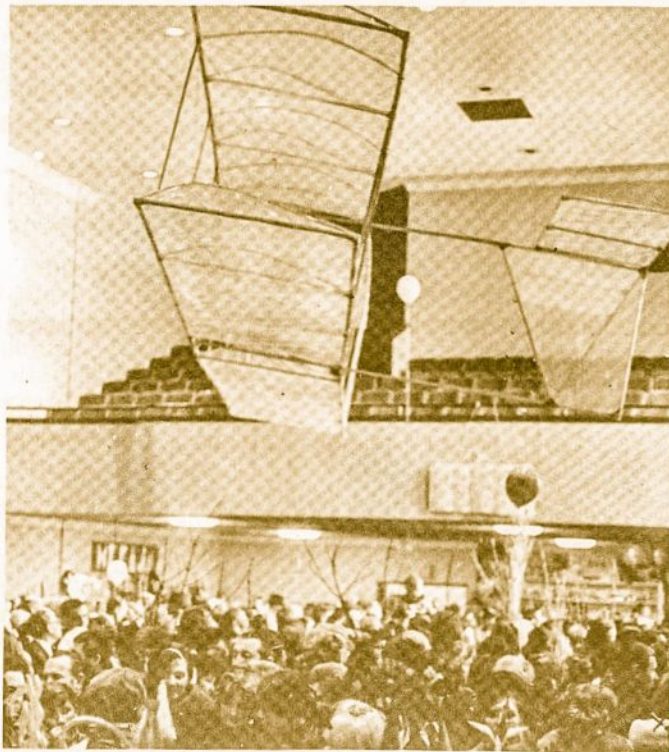
Ir pirmadienį dar lijo...

Antradienį pirmą sykį pastebėjau, kad salėje yra laužavietė. Anksčiau ji buvo paslėpta po džiovinamais drabužiais ir batais...

Trečiadienio dienos metu nieko ypatingo neįvyko, bet vos tik sulipom į lovas ir užmigom, buvom išvyti nakties žaidimui. Per sku-

bėjimą mano miegamo maišo "ziperis" susigadino, ir žaidimų vadovas manęs vos be kelnų neišvijo. Laukė, baigiant tvarkytis, sugedo kitas "ziperis", tad visa laimė, kad buvo tamsi naktis... Žaisdamas vis tik linkėjau, kad naktis būtų buvusi nors kiek šviesesnė, nes begaudant šešėlius, oposumus ir, retkarčiais, opozicijos skautą, vis teko įbėgti į kokią krūmą ar medį. Ryta pabudęs maniau, kad visa tai buvo tik baisy sapnas, bet sudraskytos rankos, kelnės ir veidas priminė baisią tikrovę.

Ketvirtadienis prasidėjo blogai. Sušvilpus mankštai, aš su savo skiltininku nuskubėjome į virtuvę, nes buvo mūsų eilė ten padėti. Bet laukias pareigūnas mums mandagiai pasakė, kad mes per vėlai atėjom - turėję čia būti prieš trimytį! Už bausmę mane paskyrė puodų šveisti, o mano draugą - akmenų skaldyti, atsiprašau - sūrį piaustyti. Bet laimė manęs neapleido tą dieną: vyko iškyla į Sir Collin Mackenzie rezervatą ("giminių" lankymas), tai tik vakarienės puodus teko

Chicagos Kaziuko Mugės salėje kabojo oro skautų padarytas sklandytuvai, kuri oreiviai išbandys stovykloje.

P. Vitkaus nuotr.

SYDNEJAUS AUŠROS TUNTO PADANGĖJE

Vyr. skaučių Šatrijos Raganos būrelis sueigoje, vykusioje Vasario 7 d. Yagoonoje, atsilankė gražus būrys sesių. Aptarti įvairūs būrelis reikalai. Pašnekė iš pirmos pagalbos pravedė sesė v.s.sl. Danutė Šliogerytė, o apie vykusią rajoninę stovyklą pranešimus padarė sesės v.s.v.sl. L. Apinytė ir v.s.sl. U. Kazokaitė. I būrelį grįžo buvusi jo vadovė, vyr. sk. v.sl. Rasa Žižytė - Blansjaar, o kandidate įstojo sesė I. Kalėdienė.

Aušros tuntas organizuotai dalyvavo Vasario 16 d. pamaldose (vasario 14 d.). Po pamaldų įvyko tunto sueiga. Jos metu į skiltininkės laipsnį pakelta sesė D. Šliogerytė, naujai paskirtoji skaučių draugovės draugininkė. Sueiga užbaigta trumpu lauželiu. Vėliau, vakare, po minėjimo Lietuvių Namuose, Bwnkstown'e, skautai ir jų svečiai keletą valandų gėrėjosi V Tautinės Stovyklos filmu, darytu J.A.V.

Sk. vyčių Geležinio Vilko būrelis sueiga įvyko vasario 19 d. Lietuvių Klubo patalpose, Lidcombe. Tartasi einamaisiais reikalais.

Taip atrodė Australijos Kervirt. Rajoninės stovyklos stalas Wongos parke
A. Jakšto nuotr.

portavo juos visai dienai į mišką o teismą sudarė iš didžiausių nusikaltėlių: užsiėmimų vadovo ir skautų vyčių.

Po teismo štabas pasigailėjo mūsų ištremtųjų, o pamatęs, kaip gerai mes prasimaitinom per tą laiką miško sąlygose, suteikė visiems po virėjo specialybę.

Taip pasibaigė 4-ji rajoninė stovykla Australijoje.

Padidinamasis Stiklas

šveisti.

Penktadienį užsiėmimų vadovas visus brolius suskirstė į kelias grupes ir uždavė jiems pastatyti įvairius spąstus, kaip "švedišką taką", "oro taką" (Flywalk), "skrendančią lapę" ir tokių tiltų, kuris buvo suplanuotas skautams skandinti. Visi šie spąstai buvo labai sunkiai rengiami ir tik po dviejų dienų užbaigti. O už visą šį vargą stovyklos daktaras sulaukė tik trijų pacientų.

Sekmadienį mūsų stovyklą užpuolė šimtai laivų lenktynių entuziastų, pažiūrėti sausumos skautų pergalės. Kai "sausioakai" laimėjo, entuziastai taip pradžiugo, kad net per visą laužą apie tai teplepėjo. Susigėdę jūrų skautai sekančią dieną net su dviem laivais šaukė sausumos skautus revanšui. Bet vargšai ir antrą kartą pralaimėjo! Bijodami savo viršininko bausmės, jie bandė sustabdyti pralaimėjimo paskelbimą laikraštyje ir grąšino tetą Barbarą į upę įmesti. Bet Barbutė drąsiai paskelbė: šlapumos skautai laimėjo pirmą vietą iš antro galol!

Antradienį, stovyklai jau einant į pabaigą, įvyko teismo posėdis. Buvo leidžiama bet kam paskusti teismui skautus, skaites ir štabo narius, kurie, skundėjo nuomone, stovyklos metu ką nors blogo padarė.

Bet štabas, iš anksto nujautęs savo didžiausius kaltintojus, de-

Australijos broliai sportuoja. A. Jakšto nuotr.

Rajoninės stovyklos metu įvyko Australijos Rajono vadovų suvažiavimas
A. Jakšto nuotr.

KAZIUKAS CLEVELANDE

Sniegui pustant kaip padūkus,
Vyko Klyvlando "Kaziukas":
Neringa, Pilėnai, vyčiai
Ir smagus būrys paukštyčių
Kėlė turgų baisiai orų,
Kad paremtų inventorių.

Po čigonišku gobtūru
Sesė Dalia kortom būrė,
Skautai vyčiai trypė šokius,
Užsimovę andarokus.
Gi paukštytės visus kvietė
Pirkt baronkų po pakietą.

Be Bacevičiaus ne mugė -
Vladas sniego nepabūgo:
Jis čia knygas reklamavo
Ir... visus fotografavo!

Mugė baisiai puikiai ėjo,
Aukų svečiai negailėjo.
Ačiū jiems už tą dosnumą!
Gaila, kad tavęs nebuvo...

Scenoje broliai vyčiai: moderniškasis šokis...

Jaunųjų sesių riestainių prekystalis

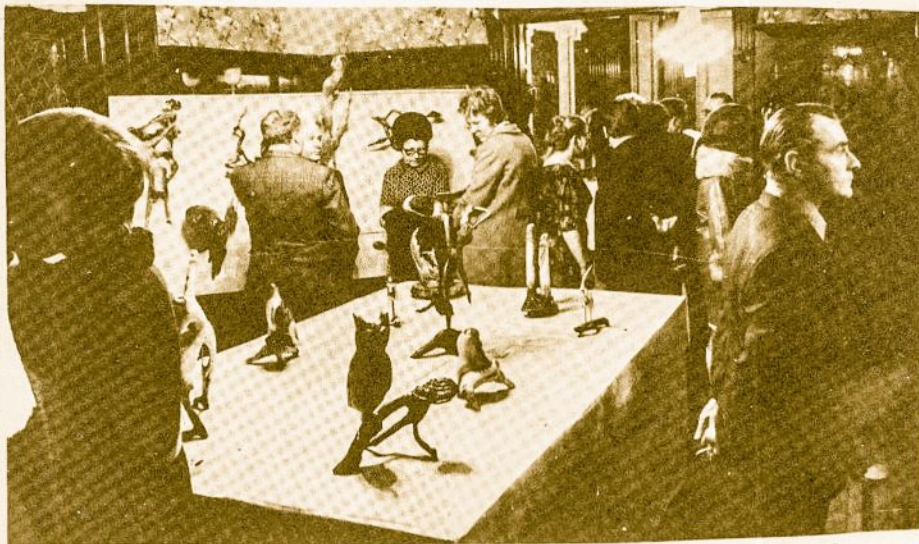

Pilėnų ir Neringos tuntininkams (V. Staškui ir N. Kersnauskaitei) asistuojant, Clevelando Kaziuko mugę atidaro p. J. Sadauskas.
visos nuotraukos V. Bacevičiaus

Prie V. Bacevičiaus spaudos stalo susitiko skautininkai G. Juškėnas, S. Ilgūnas iš Rochesterio ir pats stalo šeimininkas.

R. Kisieliaus nuotr.

ŠAKNŲ PARODA NEW YORKE

New Yorko vyr. skaučių Židinys kovo 13 - 14 d.d. suruošė Prano Baltuonio medžio šaknų skulptūrų parodą, vykusią Kultūros Židinyje. Per dvi dienas parodą aplankė virš 300 New Yorko ir apylinkių lietuvių.

Kovo 13 d. įvyko oficialus parodos atidarymas, kuriame rašytojas-dailininkas Paulius Juskus supažindino publiką su skulptoriaus kūryba, vaizdžiai apibūdinamas jos savybes ir paties skulptoriaus įdedamą darbą. Trumpą žodį tarė ir p. Baltuonis.

Paroda nepaprastai visiems patiko savo skirtingais nuo kitų parodų eksponatais. Skulptūrų buvo apie 70 ir visos skirtingos - vienos daugiau realistinės, kitos - reikalaujančios lakios vaizduotės, tačiau kiekviena jų buvo kitokia, kiekviena savaip įdomi. Daug šių gamtos ir gabios skulptoriaus rankos kūrinių greitai rado pirkėjų. Vienas po kito, raudoni taškai ženklino parduotas skulptūras.

Parodos lankytojai, nors ir viską pamatę ir spėję nusipirkti patinkamą kūrinį, neskubėjo apleisti Kultūros Židinio patalpų, nes židinietės visus vaišino saldumynais ir kavute.

Šaknų paroda, šiame sezone bene geriausiai pavykusi, darskars visiems įrodė, kad New Yorko vyr. skaučių Židinio sesės gražiai gyvuoja, dirba, kad joms nėra neįmanomas nei vienas uždavins Židinio ir skautų gerovei.

B.K.

Brangiam vyrui
a.a. JONUI JONIKUI
mirus,

buv. Vyr. Skautininkei
v.s. MALVINAI JONIKIENEI
ir šeimai

reiškiame nuoširdžią
užuojautą ir drauge
liūdime

Toronto Šatrijos Tuntas

Bostono
paukštytės
Č. Kiliulio
nuotr.

Bostono
vadovų-
vių
būrys
Č. Kiliulio
nuotr.

SKAUTŲ AIDAS
6840 So. Campbell
Chicago, ILL. 60629

STOVYKLAVIMAS YRA:

- ... keturi skautai viename miegamajame maiše.
- ... sargyba rajone skautų-čių šokių metu.
- ... sporto vedėjas be sviedinių.
- ... vadovų laužas be vadovių.
- ... rami naktis vilkiukų pastovyklėje.
- ... sargybos viršininkė, budinti brolių stovykloje.
- ... užkimęs stovyklos komendantas.
- ... purvinas incineratorius laisvalaikio metu.
- ... naktinis žaidimas baloje.
- ... muzika iš tuščios palapinės.
- ... žioplio iškasta duobė priekyje palapinės nakties metu.

skruzdėlė mg

IŠKARPA IŠ LAIKRAŠČIO

"C.H. nusipirko karvę ir dabar jis savo kaimynus aprūpina pienu, sviestu ir kiaušiniais."

Skautavimas yra... Sargybos viršininkė, budinti brolių stovykloje.

***

- Broli daktare, ištatykite man du dantis - tik ką išsimušiau.
- Nagi, parodyk kur?
- Miške, šokdamas per rąstą.

***

Iš skilties kronikos knygos. Vienoje skilties kronikos knygoje, kur buvo aprašyta iškylos išpūdziai, skaitome: "... ir pagaliau priėjome taip retą mišką, kad jau nebebuvo nė vieno medžio".

REDAKCIJOJE

Sk. Aido redaktorius skautui, atnešusiam rankraštį: "Ar tu pats parašei šį eilėraštį?"

"Taip, kiekvienas žodis mano."

"Jeigu taip, tai malonu susipažinti, kunige Strazdeli. O vadovėliai rašo, kad jūs jau seniai miręs."

JŪRŲ SKAUTŲ EGZAMINAI

Instruktorius: "Ką darytum, jei išplaukus staiga kiltų audra?"

Jūrų skautas: "Išmesčiau inkarą."

"O kas, jei ir kita audra iš pas-kos užpuola?"

"Nuleisčiau antrą inkarą, bro-li."

"O jeigu dar viena baisi aud-ra?"

"Dar vieną inkarą gelmėn!"

"Palauk," instruktorius neiš-kenčia, "iš kur gi gautum tiek daug inkarų?"

"Iš ten pat, kur brolis instruk-torius gaunate visas audras!"

NUO UODŲ NEPABĖGSI

Du vilkiukai, kurie pirmą kartą stovyklavo miške, apipulti nakties metu uodų, užsidengę galvas ant-klodėmis ir tyliai kentė. Pagaliau vienas pipiras atsargiai pakėlė ant-klodę pažiūrėti, ar įkyrieji vabz-džiai jau pasitraukę. Gi atsitiktinai tamsoje pamatęs keletą žė-rinčių šv. Jono vabalėlių, savo draugui liūdnai balsu paskelbė:

"Geriau pasiduokime ir važiuo-kime į namus. Tie nelemtieji uodai dabar net su lemputėmis mūsų ieš-ko!"

MOKYKLOJE

Mokytojas: Pasakyk, kokioje vietoje buvo pasirašytas Lietuvos Nepriklausomybės Aktas?

Pirmaskyris: Akto apačioje, pone mokytojau.

*****

MOKINYS: Nežinau, kaip atsakyti šį klausimą?

MOKYTOJĀ: Kas ten parašyta?

MOKINYS: Klausima "Kas buvo tavo mama prieš jai ištekančią". Bet juk aš neturėjau mamos, kol ji nebuvo ištekėjusi.